

Délibáb

25. SZÁM

20
FILLÉR

A. M. N. MUZEUM
HIRLAP OSZTÁLYA

RÁDIÓMŰSOR
JUNIUS 22-TŐL 29-IG

OROSZ JULIA
Erzsébetvárosi Színház:
„Aranysárga falevél“
(Rozgonyi felv.)

OXIGÉN-BORAX KRÉM

FEHÉRITI, SZÉPÍTI ARCBŐRÉT

NAPPALI KRÉM

ÉJJELI KRÉM

KÉSZITI: MAGYARORSZÁGI ODOLMŰVEK R.T. BUDAPEST

Készítette: Magyarországi Odolművek Rt. Budapest, Széchenyi u. 11. sz. alatti épületben.

XVI.

mű
 mű
 iro
 egy
 leh
 por
 nél

ho
 a
 ség

hi
 el
 m
 ha

hi
 E
 el

ly
 és
 ör
 sá
 k
 m
 ne
 vi
 al

Déliabáb

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő: **BIBÓ LAJOS** * Szerkesztő: **DÁLOKY JÁNOS**

Megjelenik minden szombaton

Műsortervek, nyilatkozatok

A napilapok és színházi lapok hasábjain egymást érik a jövő évi színházi évad műsorterveit ismertető nyilatkozatok. Természetesen mindegyik színház a legremekőbb műsorról kecsegteti a közönséget, olyan műsorról, amelyik a magyar és külföldi színpad-irodalom legjavát nyújtja. Eddig rendben is lenne minden, a baj csak ott van, hogy egyelőre még júniust írunk s az eddigi tapasztalatok szerint októberre rendszerint meg lehetőségen megvékonyodik a beharangozott műsorterv. Az elmúlt színházi év ebből a szempontból is sok kívánni valót hagyott, reméljük, hogy a jövő évadban simán, zökkenők nélkül valósítják meg színházaink a bejelentett terveket.

A Délibáb mindig és mindenben a nagyközönség érdekeit védte, természetes tehát, hogy most is a közönség érdekében emeljük fel szavunkat, amikor arra figyelmeztetjük a színházak igazgatóit, számoljanak le azzal a ténnyel, hogy a színház van a közönségért, nem pedig fordítva.

Ez az elv természetesen nem a közönség szolgálai kielégítését jelenti. A színház hivatása magában foglalja azt a tényt, hogy a művészeti és kulturális mértékek szem előtt tartásával szolgálja a közönség kívánságait. Ez a szolgálat semmiben sem érinti a művészi öncélúságot, mert helyes megoldás esetén nem a színház színvonalának csökkentését, hanem a közönség izlésének nemesítését, felemelését jelenti.

Amikor a közönség megváltja a jegyét és beül a nézőtérre, gyermeki bizalommal hiszi, hogy a színház vezetősége azt varázsolja a színpadra, amit vár és látni szeretne. Ez a várákozás jogos és indokolt, hiszen a színház érdeke is megköveteli, hogy a néző elégedetten távozzék és az elégedettség hatása alatt állandó látogatója legyen a színháznak.

A színház vezetőségét mindig úgy nézi a közönség, mint szellemi vezető, aki helyette meghatározza, kiválasztja azokat a darabokat, amelyek szórakoztatását szolgálják és kulturális igényeit is kielégítik. A színházak műsorpolitikáját tehát ne csak a színházi öncélúság vezesse, hanem az az elv, hogy mindenkor a közönség ki sem mondott kívánságait teljesítse. Természetesen ez nem könnyű feladat, viszont nem is emberfeletti. A kultúrált és a közönség lelkeségét ismerő igazgató játszva teljesítheti feladatát, ami helyes műsorpolitikával, a közönség kiszolgálása mellett a színház anyagi körülményeinek kielégítését is jelenti. Így azután megoldja a színház életének örök „circulus vitiosus”-át: jó darabokat csak akkor adhat, ha közönsége van, közönsége viszont csak akkor lesz, ha jó darabokat ad.

Dáloky János

NYIRŐ JÓZSEF

németországi útjáról, a kolozsvári filmgyár tervéről
és a Táray-ügyről beszél

A német irodalmi egyesületek meghívására Nyírő József hosszabb előadóúton szerepelt Németországban. Erről az útról a napokban érkezett vissza Budapestre. Nyírő bátyánk olyan barna, mint egy szigeti strandbeli bennszülött. És nem látszik meg rajta a több, mint kéthetes utazás pora sem. Jókedvű, vidám és szívesen hajlandó kötélnek állni az újságíró számára is.

Az első téma természetesen a németországi kirándulás.

— Bev allom — mondja, — nem tudok bizonyos kis elfogult meghatottság nélkül visszaemlékezni erre az útra. Berlinben, Drezdában, Lipcsében, Jénában jártam és mindenütt meg kellett éreznem, hogy a rendkívül meleg baráti fogadtatás, csaknem áradó szeretet nem is annyira az én szerény személyemnek szólt, mint inkább Erdélynek, annak a világnak, annak a levegőnek, amelyet németre lefordított könyveimből ismernek. Ennek örülök a legjobban. Tudod, hogy minden írónak jólesik, ha munkáit méltányolják, olvassák, szeretik. Ez a szeretet valósággal agyonzuhanyozott náluk. A Kopjafák német fordításának elfogyott kiadásai után 57,000 példányos utánrendelést tettek a kiadónál. Az eddigi négy, németre lefordított könyvem, az Uz Bence, — Der Uz, a Havasok könyve — Die Schneeberge, Az én népem — Denn keiner trägt das Leben allein, és az Isten igájában — Im Gottesjoch gyönyörű példányszámban keltek el. Jólesik ez a siker, de a legmelegítőbb érzés mégis az bennem, hogy sikerült ezt a túlnyúlóan távol álló közönséget Erdély levegője, alakjai számára kicsit meghódítani. Mondom: az én kinti fogadásomban, mindig Erdélyt láttam magam előtt. Nem Nyírő József — teszi hozzá jókedvűen, — hanem az Uz Bence kapta meg a nekem szóló ünnepléseket a németektől. Odakinn nagyrészt írásaimból olvastam fel, de számos helyen módomban volt a német-magyar irodalmi kapcsolatok érdekes megvitatására is. A bécsi Donausender adó a mikrofon előtt interjút közvetített ezekről a problémákról velem.

— Milyen az irodalmi élet Németországban?

— Íróbarátaim, könyvkiadó ismerőseim szerint valóságos olvasási láz dühög egész Németországban. A kiadásra kerülő új könyveket szétrakodják. Ennek a betűkonjunkturának örülhetnek a magyarok is. Minden magyar könyvet különös érdeklődéssel fogadnak. A színházak ugyancsak boldogan látják a színpadon a magyar szerzőket. Bókay János darabjai nagyon tetszenek a német közönségnek s ugyancsak nagy sikere van Márainak is. A háborús Németország dolgozik minden megfeszített erejével, de ugyanakkor színházba is jár és rengeteget olvas. A német írók között sok jóbarátom van. Kinn találkoztam Bruno Brehmmel, aki nemrég nálunk is járt, valamint Hans Carossával a nagyszerű költővel. Mindketten lelkes támogatói minden magyar ügynek és ők is örömmel látják a német közönség érdeklődését a magyar irodalom iránt.

Az itthoni tervekre terelődik a szó.

— Tele vagyok tervekkel — sóhajtja Nyírő, — de hogy mennyit tudok megvalósítani belőlük, ezt csak a jó ég tudja. Rengeteg szaladgálni, intéznivalóm között mégis szeretném őszre megírni új darabomat, új regényemet. Egyelőre az a film foglalkoztat, melyet a tehetséges Szóts Istvánnal csináltunk Erdélyben. „Emberek a havason” a film címe. Együtt írtuk a forgatókönyvet, a felvételek hetven százaléka külső felvétel volt. A Gyilkos-tó, a Háromszéki-havasok a főszereplői a filmnek. A színészek maga az erdélyi nép, a havasi pásztorok, favágók serege. Azt hiszem úttörő lesz ez a film a magyar filmgyártásban.

Ha már a filmnél tartunk, megkérdezem, mi a véleménye a Kolozsvárott építendő filmgyár tervéről.

— Az, hogy ha ez a filmgyár megszületik, ne legyen függvénye a pesti filmgyártásnak. A kolozsvári filmgyárnak Erdély örök szellemét, ősi magyarságából eredő művészi hitvallását kell vissza tükröznie.

Most egy érdekes kérdés következik:

— Halottál Nyirő bátyám a hírről, amely szerint Táray Ferenc távozna a kolozsvári Nemzeti Színház éléről.

Őszinte meglepetés tükröződik arcán.

— Ilyen formában most hallok róla először. Irdd meg nyugodtan, hogy végtelenül sajnálnám ha a hír igaznak bizonyulna. Kitűnő művésznek tartom őt, aki rövid egy esztendei munkája alatt is nagyon szép eredményeket ért el a színháznál. Ám egy év nem elegendő arra, hogy egy teljesen

Kis gyűjtemény az idegen nyelvekre lefordított Nyirő-könyvekből

kiforrzott színház-, vagy játékstílust teremtsünk. Ezt senki nem tudná huszonkétévi elnyomatás után elérni. Aztán nézzük csak őszinte szemmel a kolozsvári színház ügyét. Pesten az operabarátoknak itt van az Operaház, az operettkedvelőknek is van színházuk, van Vígszínház, van Nemzeti Színház: — odalenn Táraynak operát, drámát, vígjátékot, népszínművet, operettet kellett adnia egyetlenegy színházban, aztán szemére vetették, hogy nem ad elő erdélyi íróktól darabot. Hát, Istenem, nem írtunk darabot sem én, sem más? Miért nem? Semmi különösebb oka nincs ennek. Nagy lélegzeteket vettünk a szabadság levegőjéből, örültünk, éltünk, kényelmeskedtünk kicsit. Ismétlem nagyon sajnálnám, ha Táray elmenne. Szerintem Kolozsvár csak veszítene vele.

Elnyomja cigarettája paraszát a kávéházi hamutartóba.

— Hajnalban utazom haza Erdélybe. Remélhetőleg minél hamarább neki tudok ülni a munkának otthon.

Kézfogása kemény, őszinte, optimista. Jó lenne ebből a kézfogásból többet kapni Budapesten is. Frissebb lenne egyszerre színházaink, filmvilágunk, pesti irodalmunk levegője.

GYÖRGY LÁSZLÓ

- 1 Bán Kató
- 2 László Magda
- 3 Papp Júlia
- 4 Siposs Erzsébet

(Vajda M. Pál képei)

feladatainál csaknem valamennyien megállták helyüket. Ha nem is a tehetség rangsora szerint megyünk végig a vizsgázókon, első helyen mégis dr. Székelyhidy Ferenc kiváló növendékét, László Magdát kell megemlítenünk. „Tannhäuser”, „Csarnok-áriájá”-t énekelte azzal a bensőséges odaadással, finom és ösztönös muzikalitással, amely kétségen kívül nemcsak fényes, hanem értékes, kiforrott hanganyaggal, illuziókeltő megjelenéssel jelentkezett Siposs Erzsébet és a „Pillangókisasszony” nagyáriáját éneklő Bán Kató, Papp Júlia, Molnár Imre növendéke az ideális operaénekesnő teljes vértetében énekelte az „Aida” nílusparti jelenetének áriáját. Szelle Emmi és Pongrácz Margit ugyancsak megérdemlik a figyelmet, Sallay Rózsa, Csermely Gabriella szép ígéretei jövőendő pályájuknak. A férfivizsgázók között Katona Lajos és Benkő Sándor névvel biztosan találkozunk a jövőben.

A növendékvizsgaelőadást Ádám Jenő vezényelte az ösztönös pedagógus tehetségével, segítő igyekezetével. A rendezés ilyen esetben különösen nehéz és külön képességet kívánó feladatát Malczky Oszkár, a Színművészeti Akadémia tanára kitűnően oldotta meg.

Gy. I.

A jövő reménységei az Operaházban

A zenei évad utolsó eseményei között mindig csillagos jelzöt kap a Zeneművészeti Főiskola operatanszakos végzett növendékeinek záróvizsgálója. Az Operaház királyi pompájú nézőterén ez alkalommal nem a tekintélyes hérlók tömege ül. Izgatott mamák, papák, rokonok, barátok serege feszeng a piros bársonyüléseken s az erkélyek kakashölőit az ifjabb növendékek lelkesedő hada foglalja el. Még a kritikusok sorainak képe is megváltozik ez alkalommal. A zord művészeti kar szigorú, de mégis enyhültebbre engedett vonásokkal lapozgat a műsorban és találgatja, hogy a szeme elé sorakozó névsor nevei közül vajjon melyikkel találkozik majd Operaházunk jövőesztendei játékkrendjében. Melyik lesz a jövő Giglije, Carusója, Müller Máriája, Jeritzája? Ez a felfokozott várakozás nemcsak a személyeknek szól, hanem a magyar operaénekes-utánpótlás fontos ügyének is. Magyarország már sok világhírű énekest adott Európának s ezeknek jötte, indulása valamikor ugyanilyen vizsgaelőadás elektromos légköréből csattant ki a karrier felé.

Az idei záróvizsga eredménye nem maradt el a várakozás mögött. Ezek a fiatalok az elhangzó operarészletek nehéz

Latyi, Orosz Júlia, Somogyi Nusi és Dolly Fere ne bámulással foglalkozik

Zágoni Kűesü Manyika leányzó és a Latyi-gyerek esete a biciklivel

Nem esalás, nem ámitás: ez a legfrissebb eredeti fénykép Csortos Gyula művész úrról. A művész úr kissé haragosnak látszik s ezért elhíhetjük, hogy a fotografus élete kockáztatásával készítette a felvételt

Manyika Délibábót olvas, Gön-dör Klári és Szabados Márta pedig az öreg Latyi fejét simogatja

Képes beszámoló az „Erdélyi-színházak” prémier előtti buzgólkodásáról

Ez a kép már a Márkus Park-színházban készült Mihályi Ernő-ről, Dayka Margitról és Feleký Kamillról!

A „Párizsi expressz” szereplői már színpadon is próbálnak (Kovács f.)

Pünköszt! Andor nyári rendező úr „tejes gözben”

MÓRICZ ZSIGMOND:

„Nagyon szeretnék filmet csinálni!”

Mórícz Zsigmond nem szereti a mai filmet, helyesebben: nem hajlandó mint író elfogadni a film mai irányát. Feladatot lát abban, hogy a mai filmek helyébe irodalmi elgondolások kerüljenek és a vizuális kifejezőmód eszközei új távlatokat nyissanak meg a világ, az ember, a lélek ábrázolása terén. Ismerjük ezt a felfogását és tekintve azt, hogy az utóbbi hónapokban néhány érdekes és újszerű törekvést kellett regisztrálnunk a magyar filmgyártás új termékeiről szóló beszámolóinkban, kérdést intéztünk Mórícz Zsigmondhoz, milyen ma a viszony közte és a magyar film között. A következőket mondotta: — Nagyon szeretnék filmet csinálni. Megtanultam a szövegeknyírás technikáját is, de hát...

Kedves gesztussal mutatja, hogy nem, ő nem hibás abban, ha a közönség nem jut Mórícz Zsigmond lelkeből legombolyított film-szalaghoz.

— Nem tudja a film — folytatja, — hogy mi a miljö. Nem tudja a film a tájnak, állatnak, az emberi hangulatoknak mélységeit a néző szeme elé hozni, csak mesélni tud, szokványosít, illetve csak történetek képes elmondására akar hatni. Az ellenőrzés mai módja is nagyon megnyirbálja az író lehetőségeit. Kedves történetem van erről. A „Szép csillag”-ban egy grófi kastélyban baj van. A szolgabíró kocsival rohan a bajbajutottak segítségére és futólépésben iparkodik fel a verandára. Ezt a részt azzal a kifogással korrigálták, hogy „egy szolgabíró nem fut”. Azt hiszem, ehhez nem kell kommentár.

— Ezek a dolgok majd változnak...

— Remélem, mert hiszen tényleg kitűnő lendülettel tör előre a filmgyártás. És most, hogy a ponyvairodalom megfékezése, valamint az, hogy a nép színvonalas irodalomhoz jusson, végre komoly programmá nőtt, merem hinni, hogy ugyanez az elv a filmeknél is érvényesül majd. Megszűnnek a kinövésék, amelyek nagyban korlátozzák a jó filmek megszületését. Pedig ennek ma szinte minden előfeltétele megvan. Először is: jó íróink vannak, akik jó filmeket írhatnak. Másodszor: világviszonylatban is egészen kitűnő színészeink vannak. Harmadszor...

(Most egy kissé megáll.)

— ...a rendezőinkről egyelőre nem nyilatkozom, de vannak közöttük tehetségesek, akiket a kor autarchikus elvei alapján itthon is kellene tartani.

— Visszatérve a cenzúra kérdésére, mit tart különösképpen kifogásolhatónak?

— Nem a politikai cenzúrával van baj, mert azzal tényleg semmi baj sincs. Nem, az rendben van. Ellenben nincs rendben az, hogy ízléscenzúra van! Ízléscenzúra olyanok részéről, akik kevésbé értik a művészi, az irodalmi értékű produkció különböző eszközeinek jogosultságát, mint az író vagy a rendező.

— Tehát a művészi kifejezés módjában nagyobb szabadságot az írók és rendezőknek?

— Igen. Jobban szeretném, ha a filmet csak abból a jogos szempontból bírálnák, hogy politikailag kifogástalan-e. A többit bízzák az írókra, ők vannak olyan szigorú cenzorai az ízlésnek, mint bárki más. Sőt.

Leányfalusi életéről kérdezzük:

— Hogyan él kint a Duna mellett?

— Magamban. Hallgatom a madarakat és este a békákat. Erről jut eszembe. Majd minden állatnál csak a hím énekel és az ének: szerelmes hívogató. Csak éppen nálunk énekelnek — a nők is.

— Készül valamire?

— Rózsa Sándor történetének harmadik kötetére.

— Az mikor jelenik meg?

— Először a „Kelet népe”-ben.

— Szindarabot nem ír?

— Újat nem. Most ugyan befejeztem egy régebbi munkám átírását, de erről még korai volna beszélnem. Egyébként most pihenek, Erdélyi utamat is azért mondtam le, hogy zavartalanul élhessek otthonomban — Leányfalun.

B. A.

D:
ni!"

mai
író
t lát
almi
jező-
eg a
erén.
hogy
új-
ma-
be-
Zsig-
ma-
lotta:
Meg-
t is,

em, ő
a jut
film-

a táj-
csak
hálni.
ctem
csival
Ezt a
szem,

ártás.
onalas
hez az
a kor-
meg-
világ-

hetsé-

ónak?
sincs.
Izlés-
i pro-

ak és

bírá-
olyan

zembe.
éppen

erről
azért
B. A.

*Flört
a
nappal*

Simor Erzsé-
(Kovács felv.)

A KULISSZA MÖGÖTT

Gutenberg városában, Mainzban az ottani hercegi palotában az idén is Gutenberg kiránci hetei rendeznek. A megnyitás a hercegi kastély fehértérképében történik. A mainzi városi színház gazdag műsorral gondoskodik, melyet egy körúthangverseny, egy szimfonikus koncert és a város tiszta művészeinek közreműködése egész ki.

Muráti Lili Berlinben tárgyal egy német film főszereplője. Valami miatt azonban a tárgyalások megszakadnak és Muráti hazautazott — a német filmek kísérelében. Ugy látzik, a németek szerelnék megis kedvezően befejezni a

tárgyalásokat. Ha azonban a megegyezés még nem sikerül, Muráti Svájcba utazik egy hónapos nyaralásra.

Az erdélyi könyvnapokra jelent meg hal fiatal erdélyi költő antológiája. Címe: „Üdvözlet szabadság”. Az antológia jelentős irodalmi esemény. Egy nemzedék jelentkezése ez. A sajtó igen meleg hangon ír az új írői csoport indulásáról, mely egyúttal egy lelkes fiatal kolozsvári könyvkiadót is avat. Szentgerizet Jakab Jenőt. A könyv művészi címlapját Varga Máttyás tervezte. Szerkesztők: Jékely Zoltán, Kiss Jenő, Szabédi László.

Kinizsi Andor szombaton este „Fürödjünk vidáman” címmel rádióelőadást tart

Ligeti Mária és Borbíró Nándor házasságot kötött

NAGYSIKERŰ HÁZIELŐADÁST TARTOTTAK A BRADA-AKADÉMISTÁK

Alapfy Etelka Chopin valcseret táncol

Házi keretek között, de annál forróbb levegőben mutatta be Brada Rezső balett-akadémiája legszebb és leghatásosabb számait. Kállay Suzy tehetsége két nagyon kiművelt táncszámban mindenkinek feltűnt. Alapfy Eti Chopin-valcserre mindenkit elbájolt. Édeni üdéséggel táncolt s a lélek legigézőbb hangjait éreztetette meg. Idillien friss jelenség — mozdulatlanul is lenyűgöző látvány, hát még grációzus táncmozdulatai közben!

A nemsokára bemutatásra kerülő *Egy asszony réccané* című, Tasnády Fekete Mária-filmében a művésznő 10 éves lányát játssza s a fibuvilág Szelezky Zita egyéniségét sejtí honne — szőke változatban. Kivált még a huszonhat szám közül Delba Bea aranyos kánkánja... Brada Rezső keze alatt ezek a kis szereplőtlen művészeket most kapták meg a kicsiszolt gyémánt első szírványbát felüldítő élmény volt káris tehetségük és látsa szívők szíromszerű bontakozását.

Delba Bea, a kánkán táncos

Az elmúlt hetekben néhány európai állam képműveje — mint arról beszámoltunk — megdicsőítésre gyűlt össze Budapestre. Több megállapodást kötöttek és minden két héten műsort cserélnek egymással egy-egy jelóra kánnál zenél és egy-egy jelóra népi zenél. Június 2-én a budapesti rádió kezdte meg a műsorcserét. Berlin, Roma, Pozsony és Zágráb rajtóra egy jelóra magyar operát és filmet és vice versa lemezekre. A kánnál cseréhangversenyét Berlin rajta.

Reaktívál érdekes scienczi produkciót kezdés Béarté-iránál tíz műsorára a Víz-színház a budapesti hónapokán. Az egész háttérrel egy szép műsor. Érdekes és óriási nagy figyelmű körül állnak ki, amit egy egész legráncsát berépek megfigyelésű. Több nem tud jenni, az egyébként látszik is.

A KULISSZA MÖGÖTT

Gutenberg városában, Mainzban az ottani hercegi palotában az idén is Gutenberg ünnepi hetet rendeznek. A megnyitás a hercegi kastély fehértérképében történik. A mainzi városi színház gazdag műsorral gondoskodott, melyet egy kórushangverseny, egy szimfonikus koncert és a város köztudós művészeinek közreműködése egészít ki.

Muráti Lili Berlinben tárgyalt egy német film főszerepéről. Valami miatt azonban a tárgyalások megszakadtak és Muráti hazautazott — a német filmek kíséretében. Ugy látszik, a németek szeretnék mégis kedvezően befejezni a

tárgyalásokat. Ha azonban a megegyezés még nem sikerül, Muráti Svájcba utazik egyhónapos nyaralásra.

Az erdélyi könyvnapokra jelent meg hat fiatal erdélyi költő antológiája. Címe: „Üdvözlégy szabadság”. Az antológia jelentős irodalmi esemény. Egy nemzedék jelentkezése ez. A sajtó igen meleg hangon ír az új írói csoport indulásáról, mely egyúttal egy lelkes fiatal kolozsvári könyvkiadót is avat. Szentgericzei Jakab Jenőt. A könyv művészi címlapját Varga Mátyas tervezte. Szerkesztők: Jékely Zoltán, Kiss Jenő, Szabédi László.

Kinizsi Andor szombaton este „Fürdőjünk vidáman” címmel rádióelőadást tart

Ligeti Márta és Borbíró Nándor házasságot kötött

NAGYSIKERŰ HÁZIELŐADÁST TARTOTTAK A BRADA-AKADÉMISTÁK

Alapfy Etelka Chopin-valecrot táncol

Házi keretek között, de annál forróbb levegőben mutatta be Brada Rezső balett-akadémiája legszebb és leghatásosabb számait. Kállay Suzy tehetsége két nagyon kiemelkedő táncszámban mindenkinek feltűnt. Alapfy Eti Chopin-valecra mindenkit elbájosított. Édeni üdéséggel táncolt s a lélek legigézőbb hangjait érezte meg. Idillien friss jelenség — mozdulatlanul is lenyűgöző látvány, hát még graciózus táncmozdulatai között!

A neimeskóra bemutatásra kerülő *Egy asszony visszanéz* című, *Tasnády Fekete* Mária-filmében a művésznő 10 éves lányát játssza s a filmvilág *Szelezky Zita* egyéniségét sejtí benne — szőke változatban. Kivált még a huszonhét szám közül *Delbo Bea* aranyos kánkánja... Brada Rezső keze alatt ezek a kis szereplőn művészelkek most kapták meg a kicsiszolt gyémánt első szírványlását: felüdítő élmény volt látni tehetségük és tiszta szívűk szíriomszerű bontakozását.

Delbo Bea, a kánkántáncos

Az elmúlt hetekben néhány európai állam képviselője — mint arról beszámoltunk — megbeszélésre gyűlt össze Budapesten. Több megállapodást kötöttek és minden két héten műsort cserélnek egymással egy-egy félóra könnyű zenél és egy-egy félóra népi zenél. Június 9-én a budapesti rádió kezdte meg a műsorcsereét. Berlin, Róma, Pozsony és Zágráb rádiója egy félóra magyar operett- és filmzenél vesz lemezekre. A következő cserehangversenyt Berlin aúja.

Rendkívül érdekes színészi produkciót kívánó Bourdet-dramát tűz műsorára a Vigaszínház a korábbi hónapokban. Az egész történel egy szép, viruló, érdekes és okos lány figurája körül alakul ki, akil egy gyors lefolyású betegség megbénított. Többé nem tud járni, de egyébként testileg is,

szellemileg is friss marad, üde és vonzó. Makay Margitnak szánta a Vígyszínház a szerepet, aki a Nemzeti Színháztól, a kialakult színész-kölcseknél szerint, vendég-szereplésre hívnak meg.

A pesti Jáma egyre inkább azt a hírt terjeszti, hogy a kolozsvári színház igazgatásáról Táray Ferenc lemondott és helyébe Hegedüs Tibor, vagy Major Tamás kerül. Hegedüs Tibor közben aláírta a szerződését a Vígyszínházhoz, úgy hogy a kolozsvári eszelges megbízást nem vállalhatja, marad tehát Major Tamás, akit a Nemzeti Színház kiváló fiatal színészének ismer és szeret mindenki. Hétfőn reggel álmából riasztottuk fel Major Tamás és a mellének szegesztük a kérdés: igen vagy nem? Ő kerekén kijelentette, hogy szó sincs róla, ő marad, aki volt, a Nemzeti Színház színésze. Majd meglátjuk...

A népszerű szubrettnél családi örömök vannak kilátásban.

Érdekes rádióhír: Widenovellát dolgozott rádiószínpadra Lovag Kovács Aladár, aki álnéven színész is volt az elmúlt szezonban. A rádiódarabban a szerző maga is fellép.

A Színészegyesület Színészképző Iskolája vizsgaelőadásán mutatta be a „Marinka a táncosnő” című operettet (Német Ilonka és Hetés György)

Szenzációt keltett Bókay János lemondása. A Vígyszínház volt igazgatója bejegyzésére és elfoglaltságára hivatkozva vált meg a Vígyszínháztól. Rebesgetnek azonban olyasmit is, hogy ellentétek lettek volna a társulat és Bókay között s ennek lett volna az oka a seregestül való elszökdösés. Bókay ezeket a híreket erőteljesen megcáfolta. Ajtay Andor állítólag újra aláírja szerződését a Vígyszínházzal és Somlay is vállal szerepeket.

A Madách Színház az elmúlt évadban kialakult irodalmi jellege szerint a következő évadban is folytatja tavalyi stílusát. Így vette műsorába Giraudoux „Electra” című darabját, amely az antik „Electra”-ból készült. 1937 május 13-án mutatták be Louis Jouvet „Athéne” nevű színházában, saját rendezésében. A Madách Színház szereposztása csak a két vezető színészre vonatkozólag készült el: Jouvet szerepét Várkonyi Zoltán alakítja, Madeleine Ozeray figuráját pedig Senyngyi Vera játssza ebben a magyar változatban.

A Népművelési Bizottság a Székesfővárosi Zenekarral karöltve az idén is megrendezi a Károlyi-kerti hangversenyeket, melyek eddig minden nyáron igen nagy népszerűségnek örvendtek. Az idén kedden, csütörtökön és szombaton rendezik ezeket a hangversenyeket mindenkor 7 órai kezdettel. Másorán lesznek az eddigi nyári műsorokhoz hasonlóan a klasszikus zeneirodalom legismertebb és a könnyű zene közkedvelt művei a legkiválóbb magyar karmesterek és vendégművészek interpretálásában. A nyári évadot e hó 18-án este 7 órakor kezdtek meg egy „Ünnepi Kodály-est”-tel, melyet Ferencsik János, az Operaház kiváló fiatal karnagya vezényelt. Ferencsik János, aki a közelmúltban a milánói Scala zenekarát olyan átütő sikerrel vezényelte, július hó elején Bayreuthba utazik az ünnepi játékokra és e két külföldi útja közli időben a Székesfővárosi Zenekar nyári hangversenyeit vezényli.

Pünkösti Andor a Madách Színházról

Rövid egy év alatt kétszertelen irodalmi rangot szerzett a Madách Színház választékos ízlésre valló újdonságai, amelyeknek bemutatója előtt mindig nagyon kétséges volt a kasszasiker, de a premier után már feltázak futott minden egyes darabjuk. Az évad lezajlott, a sikerek mindenben igazolták Pünkösti Andort. Itt volt az ideje, hogy a szezonzárás napján, június 14-én megkérdezzük őt jövő évi terveiről:

— Az elmúlt szezon befejezte és az új évad megnyitása előtt a napok hetekkel érnek fel, a hetek pedig hónapokkal — annyi esemény beléjük tud zsúfolódni. Színdarabok és darabimek tekintetében a Madách Színház jövő évadja még nem alakult ki véglegesen, de a színház vezér-elvei már tökéletesen tisztázottak. Elveket illetően a színház jövő évadja meglepetést nem hoz. A Madách Színház töretlen hittel halad tovább azon az úton, amelyen a most lezárult diadalmas évadjára elindult: lelkiismeretes, átértelt művészi felelősséggel szolgálja az irodalmat és a kultúrát.

— A Madách Színház együttese egyébként szakított a sztárrendszerral. De az együttesnek csaknem valamennyi vezető tagja népszerűségben ma a legdívatosabb sztárokkal vetekszik. Népszerűségüknek titka egyszerű: nem akartak sztárok lenni, de mindig alázatosan szolgálták az írókat és alázatosan illeszkedtek a közönség munkáinak keretei közé. A Madách Színház együttese tudja, hogy a színjátszás a kollektív művészet legszebb megnyilatkozása, ahol minden és mindenki egy célt szolgál: a lelkek felemelését, áthívését és megvilágítását. A színház együttese mindig hálással gondol gróf Károlyi Istvánra, aki művészi ösztönével és hozzáértésével módot adott, hogy anyagi szempontoktól függetlenül, a legművészebb célok szolgálatába álljon az együttes. (e.)

A Magyar Művelődés Háza egy éve

Novágh Gyula a Magyar Művelődés Háza kitűnő igazgatója a következőkben számol be az elmúlt szezonról:

A fővárosi népművelés mindenkor erőteljesen hangsúlyozta, hogy a Magyar Művelődés Háza — amint a neve is mutatja — nem színház, hanem a fővárosi népművelésnek műveltséget és nemes szórakozást nyújtó intézménye.

A Magyar Művelődés Háza az előadások számát tekintve is csúcsteljesítményt ért el. 394 előadás volt ebben az évadban, amelyből 269 előadást a Népművelési Bizottság a M. kir. Operaház, a Nemzeti Színház, a Székesfővárosi Zenekar és a népművelés által felkért művészek közreműködésével maga rendezett, a további 125 előadást pedig főként kulturális egyesületek, gyárak, üzemek munkásegységei, továbbá fiú- és leányegységek rendezték. Hangversenyrendező vállalatok az egész évad folyamán csak 17 esetben, az Új Magyar Színház 8 esetben vette bérbe a színházat.

A 394 előadásból a M. kir. Operaház 27, a Nemzeti Színház 52, a Székesfővárosi Zenekar 30 alkalommal játszott. A tanulóifjúság részére a Székesfőváros 32 esetben rendezett a Nemzeti Színház művészeinek közreműködésével színelőadást. A fővárosi népművelés főként a Nemzeti Színház tagjainak közreműködésével 10 műsoros estet és 6 gyermekszórakoztató előadást rendezett. Az évadot Széchenyi emlékesttel nyitotta meg, külön előadást rendezett Kormányzó Ur Ójóméltóságának névnapja alkalmából, a Szülők Iskolája megnyitásával kapcsolatban és a Nemzeti Gyermekhét keretében tartott alkalmi előadásokat. A filmelőadások száma 114 volt.

Kimagasló eseményei voltak az évadnak a Magyar Vöröskereszt Egyesület által rendezett „Honvéd kívánságverseny”-ek, továbbá a Protestáns Napok keretében rendezett irodalmi est és a Protestáns Nagygyűlés, valamint a nemzetvédelmi kereszt első kiosztásával kapcsolatban rendezett ünnepély és a magyar-japán bajtársi ünnepély.

A Magyar Művelődés Házát ebben az évadban 600,000-nél többen látogatták, akik közül kereken 24,600 bérlet-rendszerez látogatója volt a Magyar Művelődés Házának.

HOL A PIROS? ÉRDEKES SZERENCSEJÁTÉK AVVAL,

Ugy mentünk ki a Pasarétre, a Sztár-filmgyár pázsitos, napfényes gyártelepére, hogy na most aztán mindent megtudunk és rajtacsípjuk a művésznőt és a kitűnő Kolczonay Ervin dr. urat abban a pillanatban, amikor is mindent hajlandó bevallani. (Pesten ugyanis széltehen-hosszában beszélük, sőt az egyik déli napilap már meg is írta, hogy Dayka Margitot a legnagyobb titokban feleségül vette Kolczonay Ervin dr., a fiatal magyar filmesgeneráció egyik legkiválóbb tagja.)

Szerencsénk van.

A művésznő a vörös salakkal teniszpályásra varázsolt udvaron libben az egyik műteremajtó felé.

— Gratulálunk! . . .

— Mihez? Hisz még nem is láttak semmit a filmből. (Ő nagyártatlanul azt hiszi, hogy a „Szerelemi láz” felvételeihez gratulálunk. Még nem tudja . . .) Igaz, hogy ez egyik legszebb filmszerepem, de még korai a gratuláció.

— Na nem is ahhoz . . .

— Hát akkor mihez? — és csodálkozva mereszti ránk daykásan hamiskás szemét. Sejti azért, hogy mire gondolunk, csak „frocliz”.

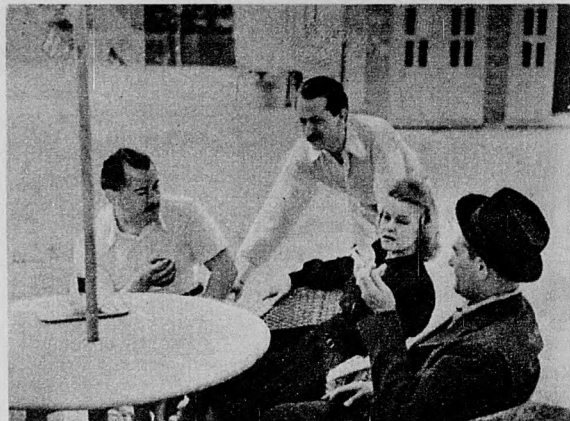
— A házassághoz. Igaz vagy nem?

Ebben a pillanatban megszólal a csengő, mely a színésznőt felvetelre hívja. Dayka lát-hatólag fellelékzik és kárörömmel ugrik be az ajtón. Mint a gyerekek, mikor csúfolnak valakit, üti össze a két mutatóujját: „úgy kellett, káposztába hús kellett . . .”

S már el is tűnt a párnázott ajtó mögött . . .
Gyerünk be az állítólagos férjuramhoz.

— Gratulálunk.

— Van is mihez. (Na itt talán szerencsénk lesz! . . .) Tudod milyen nehéz „új fiúnak”

Déli pihenő a gyárudvaron: ifj. Lázár István, az ifjú rendező úr, Kolczonay Ervin dr., Dayka Margit és Makláry Zoltán

ITT A PIROS...

HOGY FÉRJHEZ MENT-E DAYKA VAGY SEM

csak valamit is elérni a filmszakmában. (Ő is kezdi már, t. i. a másrólbeszélést.) Háromnegyed év nehéz munkájába került, míg végre elértem, hogy műteremhez jutottam. Pedig nem voltam akárcsi, hiszen már Franciaországban is dolgoztam és itthon is megmutattam a Hunniában, hogy használható ember vagyok. Csak úgy látszik, a merészségem nem tetszett egyeseknek és a kiállítom, hogy igenis fiatalokkal is lehet dolgozni, becsületes, jó munkát végezni. A „Szerelmi láz” produkciójában új a díszlettervező, a rendező, a felvételvezető, csak hogy a fontosabbakat említsem és a színészeim sem sztárok, hanem művészek. Fiatalok, tehetségesek és a művésztük a legfontosabb számukra, nem a sztárgázi. Ujítás az is, hogy a statisztáim „eredetiek”. Szobrászövendékeket például a Képzőművészeti Főiskoláról kértem. És milyen remekek. Ahogy meglátták a műteremben a szobrokhoz való agyagot, nekiestek s gyúrni kezdték. Azonnal meg lehetett csinálni a felvételt. Képzeld csak el, hogy a hivatásos statisztákkal mennyi baj lett volna, amíg megtanulják a szakszerű mozgást...

... És folyik belőle a szó. Koleczonay Ervin megszállottja a filmnek.

Ehhez is gratulálunk. De...

— És a házasság? — szólnak közbe óvatosan. Hátha ebben a szép őszinte hangulatban „kibök” valamit. Nem tiltakozik erőlesen. Ervül mondjuk, hogy egy lap már meg is írta.

— Nem esküdtünk meg — mondja egész halkán, — nem tudom honnan veszik a hírt. Azonban nincs arra szükség, hogy különösebben megcáfoljuk, Margit sem fog tiltakozni ellene, én sem. Mondjanak, amit akarnak.

— Szóval, mi az utolsó szavad?
— Nem.

Este képek ügyében telefonáltunk a Koleczonay-lakásra.

— Halló! Itt Koleczonay Ervin!

— Mi az, gombóc van a szádban? Nem hallani mit mondsz...

— Bocsáss meg, de éppen vacsorától keltem fel.

— Kivel vacsorázol?

— Édesanyámmal és — Margittal.

A képügyet gyorsan megbeszéltük és letettük a kagylót.

Mégis gratulálunk... (h. a.)

Bübbajos Dayka-portré a „Szerelmi láz”-ból

Itt pedig a napi munka befejeztével vidáman sétálnak a műteremből az öltözők felé (Ifj. Lázár István, Dayka Margit és Koleczonay Ervin)
(Ráth—Mitrovics felv.)

Erdélyi Levél

Kolozsvárott mindig van valami országos sürgés-forgás. Alig szuszogták ki a jó kolozsváriak a Művészeti Hetek fáradtságát, beköszöntött, a kincses várost megillelő tiszlettel, a könyvnap.

Érdekes, hogy főként „anyaországbeli” írók műveit vásárolgatták. Az erdélyieket már ismerik, tehát nekikrugaszkodtak annak a hatalmas írás-summának, amelybe a huszonkét éves megszállás alatt bizony csak nagyon imélt-amólt köstölgethettek bele. A három könyvnap alatt mindenki Bibó Lajos, Móricz Zsigmond, Zilahy Lajos, Erdélyi József, Szekfű Gyula és Harsányi Zsolt könyvét cipelte a hóna alatt. De adóztak „hazai” irodalmuknak is: fogynak a Tamási s a Nyíró, mint az ingyencukor. Nagy szencziációja az erdélyi könyvnapnak az „Üdvözlet, Szabadság!” című kötet, mely fiatal költők írásaitól kerekedett komoly irodalmi értékkel tüköröző könyveskévé. Igazi tehetséges erdélyi írás valamennyi sora.

Azlan magyar napot is ünnepelt Kolozsvár.

Színésztörzsasztal a Belvárosi kávéházban. Tompa Pufi az asztalfőn...

A híres-nevezetes és gyönyörű kolozsvári Nemzeti Színház, ahol most az igazgatónál szék körül a legszabályosabb „hol az olló, komámasz-szony”-játék folyik...

Egész Erdély felvonult szép sorjában az utcákon, színpompás, ragyogó viseletében. Pesten hasonlót csak a Szent István-napi körmeneten láthattunk.

Kolozsvár másik büszkesége: a Mátyás-szobor

Most pedig, a jelen pillanatban, igen nagy a csődület a Mátyás-léren. Pestről érkeztek meg a „komégyiasok”. A Daróczy-produkció forgat és a külső felvételek miatt utaztak Kolozsvárra. Bulla Elma, Tolnay Klári, Páger Antal és Vizváry Mariska osztogatja garmadával az autogrammot.

A színházban a legutóbb a „Száz piros rózsza” című operettel mutatták be, melyben Budapesten Honthy Hannának volt emlékeztetően szép sikere. Szerény véleményünk szerint a kolozsvári előadás túltett a pestin. A díszletek káprázatosan szépek s mű- és bűvésziék. Igen sok tapsot kapott a ragyogó szereplőgárda az élén Krémer Mancival, Jatzkó Cíával, Szende Bessyvel, Báza Évával, Tompa Pufival és Sággy Istvánnal. Külön ki kell azonban emelnünk Rajnay Ellit, akinek trampli cselédfigurája felejthetetlen alakítás. A láncokat pedig az operai balett járta.

Az Unió-utcában Barabás Pállal akadtunk össze. Nagyon lágult a szemünk, mikor megláttuk, mert ő ilyenkor a Velencei-tó mellett szokott pipiskelni. Most Kolozsvárt választotta. Pihenni jött, de azért írogat. S mit? ... Uj Karády-filmel, a címe is remek: „Az éjszaka lánya.

Estéknént újra nagy a tolongás a Newyork-grill asztalaitért. Rácz Vali éneketgeti sanszon-

Egy eldugott kávéházi sarokban Kamarás Gyula, a kolozsvári kislánykák kedvence és Szende Mária, akit jövőre már a Madách Színházban látunk Budapesten

KATONADOLOG

A LÉNA
VIDÁM
KATONA-
FIMJE

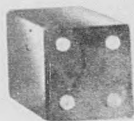
Az altiszt úr hat napi szabadságot kap s meglátogatja azt a leányt, akit eddig csak fényképről ismert. A leány elragadó, olyan, mint amilyennek a katona képzelte s éppen ezért természetes, hogy a találkozás után bekövetkező érdekes fordulatokkal meglepő bonyodalmaknak már hat napon belül jó vége lesz. Ezt a kedves történetet mutatja be pazar kiállítás mellett a Léna új filmje, amelynek Gustav Fröhlich és Maria Andergast a főszereplői.

KOCKÁS FILMKRITIKÁK

A DÉLIBÁB minden befolyástól mentes őszinte véleményt közöl a bemutatott filmekről. A filmeket a kocka pontjaival osztályozzuk. Minél jobb a film, annál több pontot kap. Hat pont a legjobb osztályzatot jelenti, egy pont a legrosszabbat. Kétszer hat pontot csak a legtökéletesebb filmek kaphat.

A FÉRFI IS EMBER

Kedves német
vígjáték

Úgy kezdődik, hogy Reitinger igazgató úr feleségével a fővárosba utazik, hogy megismerkedjék vezérigazgatójával. Eddig még nincs semmi zűr, a baj csak ezután következik. Reitinger úr megpofozza egy ismeretlen felebarátját s erről kisu, hogy maga a vezérigazgató. Jó vígjátéki kiindulás és kellemes, szórakoztató az a bonyodalom-orgia, amelyet a film írója előttünk leperget. Az természetes, hogy a végén minden jóra fordul, de közben igen kitűnően szórakozunk. A szereplők az ismert német vígjátéki színészek. Kipróbált gárda élén Paul Hörbigerral, Johannes Riemannal, Jane Tildennel, Georg Alexanderrel és Grete Weiserrel.

A filmet a vígjátékok nagy szakértője, Hubert Marischka rendezte. (H. A.)

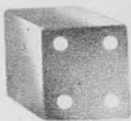
NÉPITÉLET

Vadnyugati
paródia

A németek ezzel a szatirikus filmjátékkal az amerikai, úgynevezett vadnyugati filmek furcsaságait igyekeztek kigúnyolni. Ezeknek a széles rétegeket érdeklő filmeknek jellegzetességeit azonban csak részben sikerült érzékelteni. Az Argentínában játszódó film cselekményében felvonul egy sereg olyan figura, akiket a régi amerikai filmekből ismerünk s az események sodrában gyakran repül ki a tör hüvelyéből s revolverek ropogása rémítgeti a nézőt. A játék hőse a vidám és könnyelmű fickó, az asszonyok kedvence, akit csak a pampák városának lakossága ment meg az akasztófa alól. Ezt a figurát a jó kiállítású Gustav Knuth alakítja lendületesen. Külön érdekessége a filmnek, hogy a németek egyik legnagyobb színésze, Heinrich George is játszik benne. (K. I.)

VIHAR- KAPITÁNY

Olasz törté-
nelmi film

A múltévi olasz filmgyártás egyik legköltésesebb alkotása. Igen mozgalmasan, sőt talán túlbonyodalmasan eleveníti fel az olasz történelem egy érdekes epizódját abból a korszakból, amikor a velencei köztársaság hadat viselt a hatalmas török birodalommal. Hatalmas tömegjelenetek, csaták, várostromok, a velencei gályák harci felvonulása s ezeken kívül a dogék városának csodálatosan szép képei gazdagítják a filmet, ami rendkívül nehéz feladat megoldását kívánta az írótól, rendezőtől, díszletezektől és színészekről egyaránt. Eppen ezért kicsinyesség volna a különben nagyszabású film méltatása alkalmából apró hibákat keresgélni. (Kállay)

Kormányzó Urunk születése napja

Vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója június hó tizennyolcadikán érte meg élete hetvennegyedik születésnapját. Amikor a magyar nép apraja-nagyja mélységes hálával és hódolattal ünnepli ezt a szép évfordulót, egyben imádságos szívvel fordul az egek Urához is. Adja a Mindenható, hogy Kormányzó Urunk még számolatlan esztendőkn keresztül erőben, egészségben tarthassa kemény férfikézzel Magyarország kormánykerékét. Születése napja kétszeresen ünnep a mai viharos időkben, mert érzi a test és érzi a lélek történelmivé magasztosult alakjából a kisugárzó ősi biztosságot. Amikor születése napján megkondulnak a városok és a falvak ódon tornyainak a harangjai, a magyar nép ünneplő örömeivel mintha együtt örülne az áldott, búzamezőktől terhes magyar föld is. Köszöntsék őt, az Országgyarapítót a Felvidék visszatért folyói, a mélyzöld erdélyi tengerszemek, Bácska szelíd lankái és zsolozsmázó, ünneplő kórusuk érzetességével a hálát és szeretetet, ami a nemzet atyját a végtelen időkön keresztül — míg ez a föld és a nemzet magyar — örökre megilleti.

(Boldzsár-festmény)

HÉT FŐ

június 22

BUDAPEST I.

8.40: Ébresztő. Tára. 7.00: Hírek.
Zene. 1. Jakó Dező: Repülő gépem, induló; 2. Johann Strauss: Átölelek emberiség, keringő; 3. Schultze-Liszt Nándor: Kívül a kaszárnyán (Ketty Anna); 4. Mulé—Cirenei: Győzelmi induló; 5. Édes Janóm, bolgár népdal (guzsákórus); 6. Blemant: Bolero; 7. D'Anzi—Bracchi: Beszélj előbb a mamával, fuxtrott (Sparado és Moresca); 8. Klebsch: Harlekin, harmoskiz-polka (Ludwig Klebsch); 9. Friesay Bickhard: Magyar virtus, induló; 10. Tasnády László: Ha szivedbe zártam (Sághy Ilona verse, Orbán Sándor); 11. a) Bura Mikóly: Nem kell nekem; b) Dombornay egy ház; c) Jegécs-csárdás (Bura Mikóly cigányzenekara); 12. Nini: Nagy átra kerülök, keringő (szekretélyes zenekara); 13. Hrád: Szék díszelő, induló; 14. Hármasút: Fehérlégyen (Barátság-zenekar); 15. Laci: Laci: Tavaszi hajnal; 16. a) Csak titokban udvarolok szeretőm; b) Csipkés a szőke levele (Magyar Iure cigányzenekara); 17. Babics László: Mán a habos szep Erdélyországból (Kálmár Pál); 18. Huszár Iure: Erdélyország, induló.
10.00: Hírek.
10.15: Szociális Életről beszámoló. 1. Johann Strauss: Deli rózsák, keringő; 2. Kéler Béla: Farsangkor nyitány; 3. Linche: Jánosbogarok; 4. Rixner: Gyermekjátékok; 5. Szencsik: Ir dal; 6. Kerényi Ákos: Vidám kismé (szaxofon-szólo: Wiesinger Gyula); 7. Ganne: Extás; 8. Ples: La capriciosa; 9. Lehár: Rézleletek a „Cárevics” c. operettből; 10. Rostang: Taranella.
11.00: Vízjetővizsgálat.
11.20: Kaprechi Ferenc énekel.
11.40: „Művészek és művészek.” Kenéz Sándor előadása.
12.00: Hangszó. Hírnosz.
12.10: Országos Postazenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Kötscher: Katona-nyitány; 2. Fehér István: Egyveleg a „Csókháború” c. operettből; 3. Szentimrey Béla: Magyar táncakadémia; 4. Pongrácz Géza: Kis szvit; 5. Seregi Artúr: Régi magyar táncok; 6. Davidov: Szerenád; 7. Kiss Angyal Ernő: Magyar hangulatkép; 8. László: Honvédtárvadász, induló. Közben 12.40: Hírek.
1.30: Időjelzés, vírállásjelzés.
1.30: „Havvédeink szemei.” A Vöröskereszt rádiószolgálat.
2.00: Schymmel Miklós jazz-együttese játszik.

2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Artolyamhírek, árak.
3.20: Művészlemez. 1. Auber: Fra Diavolo, nyitány (milanói szimfonikus-zenekar); 2. Abt: Jó éjt kedves gyermekem (Karl Schmitt-Walter); 3. Schubert—Wilhelmi: Ave Maria (Begyű: Isolde Menges); 4. Paradies: A patak (Hina Spani); 5. Bizet: Carmen, részlet (milanói Scala énekkara); 6. Ravel: Tanc a meghalt infánsnőért (szimfonikus zenekar, vez. Coppola); 7. Sibelius: Dalok lányka a réten (Rautavaara); 8. de Creccenco: Dal (Caruso); 9. Bushuer: Notturmo (fuvola: Tassnari); 10. Csajkovszkij: Melódia (gitaronka: Gaspar Casado); 11. Johann Strauss: A denerv. dal (Erna Seck); 12. a) Volkman: Keringő az 8-dar szerenádéból; b) Rim-szkij-Korszakov: A dongó (életrajzi szimfonikus zenekar, vez. Stock).
4.15: „Mese egy lán díszkórú” Irta Csille Károly.
4.45: Időjelzés, hírek.
5.00: Szociális és roma híradó.
5.15: Farkas Pál cigányzenekara megszólal.
6.00: „Ej magyar honfoglaló” Baranyos István előadása.
6.15: A Vakok „Hírnosza” énekkara. Vezényel Schmitz Gusztáv. 1. a) Kerényi György felhívása: Vízjető vizsgálat; b) Lajtha László: A hangyák (vegyeskár); 2. a) Lányi Ernő: Nagy a júbok (Petőfi verse); b) Zsófia Bénes: Fehér szendvic (nép-kar); 3. a) György Gusztáv: Baranyos és család; b) Bándos Lajos felhívása: Szeged művek (vegyeskár).
6.40: „Az államhatár.” Gáspár Gyula előbeszélése.
7.00: Magyar, német és román híradó.
7.20: „Cigányprímások kórája.” A közvetítést Debrecenből vezeti Budimzky Sándor. Hangfelvétel.
7.35: „Ez a honvédek Szavet-tilés.” Vitéz Pálai Mátyas Sándor nyugállományú altábornagy előadása hanglemezekkel.
8.15: Az Operabizzenekara. Vezényel Hiltner Weber a magyar-német művészesere keretében. 1. Weber: Oberon, nyitány; 2. Walter Jentsch: Szerenád; 3. Sibelius: Karélla, szvit; 4. Richard Strauss: Don Juan, szimfonikus költemény; 5. Lamonte de Grignon: Anahusa, kép a „Hispanias”-ból; 6. Verdi: Skiffa vécsernye, nyitány. Ezt az adást a német-irodalmi rádióállomások is átveszik.
9.40: Hírek.
10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt rádiószolgálat.

11.00: Német, orosz, angol, francia és finn híradás.
11.25: Magyar nóták. Sára Elemér cigányzenekara muzsikál, Varga Imre énekel. Dalok. Boczonádi Szabó Imre: Tülpános a szüröm; Szaucsek István: Megérett a repce; Morvay Károly: Badacsonyi kéknyelű (Szondy István verse); népdalok: Arok partján születtem; A cigányok só-tora; Sándor Jenő: Hegyha néked himni tudnék (Sághy Ilona verse); Ats Tivadar: Ha nem volna szerelem (Venczel Károly verse); Dóczy József: Vett a rózsám pántház kalapot.
12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.40: A Budai Híradó zenekara. Vezeti Horváth Zoltán. 1. Salvetti: Nyitány; 2. Sartori: Alpese ábránd; 3. Lehár: Pagantül, keringő; 4. Orbán József: Kuruc dalok, egyveleg; 5. Buzácz-Peczár: Éberről; 6. János Anna: Szívemben vágy az én leánykém; 7. Laci: Amaspa, rumba (Hörvath Sándor); 8. Német nyugállomány. Tarta Szatnyórényi Ede dr.
7.15: Művészek Híre jazz-zenekara megszólal.
8.00: Hírek.
8.10: Magyar: Esz-dar vonósnégyes (33. mű, 2. sz.) Pro Arte-vonósnégyes.
8.20: „Külföldi és oroszok” Magyar Gusztáv dr. előadása.
8.35: Fehérvári. Eördögh János szimfonikus zenekara játszik.
8.50: „Ej magyar honfoglaló.” Nagy Máté előadása Kálmár Orbán nyugállományú.
9.10: A Jászai Mari 2. honvédelmi operett zenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Petőfi József: Petőfi, nyitány; 2. Lehár: Arany és ezüst, keringő; 3. Révfy Géza dalai, egyveleg (összeállította és hangszerezte Seregi Artúr); 4. Jány István: Salgotvár ostroma.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.
9.00: I. rész. Híres tenoristák műsorából. II. rész. Táncezené.
10.00: Budapest I. műsora.
11.00: Magyar és szlovák híradás.
12.00: Hangszó a Dómból. Rákóczi fohásza. Hírnosz.
12.10: Budapest I. műsora.
6.00: A Kassai Szimfonikus zenekara műsora. Közben 6.30: „Magyar költő a Tisza partján.” Juhász Gyula versei a Tiszáról. Előadja Fischer Károly.
7.00-évig: Budapest I. műsora.
RÖVIDHULLAM EGÉSZ HÉTEN
Éjjel 1—2.30 óráig 32.50 méteren.

Délihír

K E D D

június 23

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébredés. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Fehér István: Túl a Kárpátokon; 2. Kerész Zs. Lajos: a) Szép a részám; b) Hallod, Zsuzsika (Magyar Imre cigányzenekara); 3. Beltrami: Keringő (Leon d'Ors zenekara); 4. Blumensaat: Induló; 5. Schultze: Dal (Tajana Hirkigt); 6. Vellores: Bohém, keringő (éterhangszerzők); 7. Martenot; 7. Padilla: El ritaro, dal (Enaño de Gogorza); 8. Depret: Tavasz! Őszi! tél, keringő; 9. Müller Józsa: Jászkun induló; 10. Gruha: Dal és jódli (Marion Rolana); 11. Ellenberg: Malma a Fáteterőfőben; 12. Cherubini: Huzó kisasszony, szofix (A Rio Buti); 13. Lincke: A dör. t. káralynő; 14. Müller: Ka-sulh-induló; 15. a) Meg kő! a házban! éni; b) Kalmár Tibor: Meg a kőcs, parzik az út (Kubányi György); 16. a) Azt mondták, nem adhat; b) Nagy a feje, búcsújam a hó (Pálfi Imre dr.); 17. a) Hecht Miklós azt írta a levélben; b) Hull az eső az erdőn virágok; c) Szomszédok ár felől a búrino; 18. Fikoly Sándor: Szerecs Szerecs Géza-induló.
- 12.00: Hírek.
- 12.15: Weidinger Ede szoborzenekara. 1. Gounod: Faust-keringő; 2. Rouberg: Fikregyveleg; 3. Baynes: Szerenád; 4. Máté Béva: Méhek tánc; 5. Chausson: Főleszél; 6. de Fries Károly: Olasz szerenád; 7. Fényes Szabolcs: Mindig a z. part; 8. Chopin: Nocturne; 9. Marescaux: Csipánytánc.
- 12.10: Vízjárás-műsor.
- 11.20: Dúrók és hangszerezők. 1. Pagniesi: A-dur szerenád; 2. Schubert: Alkonypirban (Leo Slezak); 3. Fauré: Álom után (gordanka: Pablo Casala); 4. Chausson: a) Kágy-nyedég; b) A lepke (Ninon Vallin); 5. de Falla: Vota (hegedű: Renée Chemet).
- 11.40: Divattudósítás.
- 12.00: Harangszó. Himnusz.
- 12.10: Folyamatos zenekara. Vezényel ifj. Fricssy Richárd. 1. Pécsi József: Viktória, induló; 2. vitéz Náray Antal: Fel, magyar sások, induló; 3. Jaksch Ferenc: Tengérszörkőkhöz, induló; 4. Fabinyi-Rusznákó: Venezia, induló; 5. Erkel: Bánk bán, ábránd; 6. Lauri Mare: Karjalal vadászok, induló; 7. Neumann: Pepita-induló; 8. Fricssy Richárd: Mezői virágok; 9. Maklári: Motoros honvéd induló; 10. Dostal: Induló;

11. Kliment: Mindig vigan, egyveleg. Közben:
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjárás, vízállásjelentés.
- 1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 2.00: Szórakoztató zene. 1. Rixner: Bagatell, nyitány; 2. Cloff-Coppelocchia: Olasz dal (Vittorio Parisi); 3. Johann Strauss: Egy éj Velencében, operatárszettek (Friedrich Eugen Engels); 4. Marchesi: La foletta, dal (Erna Saek); 5. Ha tengerre szállok, japán hazafias költemény; 6. Brahm: 3. magyar tánc.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Arfolyasműsor, ársák.
- 3.20: Mollis Béta-zenekar. Vezényel Vincze Ottó. 1. Badaay Dénes: Csodatlakör, nyitány; 2. Abramó Csajkovszkij műveiből; 3. Fritsch-Stohart: Rose-Marie, egyveleg; 4. Serreg Artur: Néhány Budán; 5. Pécsi József: Keleti lakodalm; 6. Turay Mihály: Szittya, induló.
- 4.15: Gyermekelőadás. Csike Károly: „Ez a kisfiú megy a kútra”. Hangjáték. Előadja a gyermekszereplők. Vezeteli Farsány Géza.
- 4.45: Időjárás, hírek.
- 5.00: Szomszédok és ruszok híradása.
- 5.15: Tánctánc.
- 6.00: „Virágok színházparádája.” Vagyda László előadása.
- 6.25: Székely Népművelő-társulat.
- 6.30: „Portugál hajókat.” Kéz Antal dr. előadása az Iker-színházban.
- 7.00: Magyar, német és orosz híradás.
- 7.20: „Eszterházy vígjáték.” (Hessenyey György Eszterházy Gábor. Összeállította Thurzó Gábor. Kézreménykötés. Ungváry László és a rádiózenekar Hajtner Lajos vezénylésével. Rendező A. Balogh Pál. Előadás közben bemutatás kerül Háydn: Bűcső szimfónia, „Német táncok” és a „Patikus” című vígjáték. A „Patikus” szereplői: Grilletta — Sennyel Szabó Ilus; Mengone — Rösler Endre; Volpino — Laurisán Lajos; Sempronio — Maleczky Oszkár.
- 8.30: „Magyar nő a háborúban.” Gróf Edelsheim-Gyulay Lipót-né előadása.
- 9.05: Szórakoztató zene. 1. Tagliaferrri: Allegro Riter-nello (Carlo Buti és énekkar); 2. Kleine: Bobby (Rosita Serrano); 3. Lazzarro: Szenvedély (Cetra-zenekar, ének: Rabagliati); 4. Lessa-Vale-ri: Argentínai éj (Oscar Joost zenekara); 5. Kramer: Fox-trekk (harmonika-zenekar női énekhangsúl).
- 9.25: „Ahol gyermek voltam.”

- Zilahy Lajos beazél Nagy-szalontáról.
- 9.40: Hírek.
- 10.10: „Úzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 11.00: Német, orosz, angol, francia és finn híradás.
- 11.25: Oláh Kálmán cigányzenekara muzikál.
- 12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.20: Ruszin hallgatónak. 1. Balezky Emil előadása Bazilovic Joanicról; 2. Ruszin népdalok hanglemmezöl.
- 6.55: Carlot zongoralemezöl. 1. Chopin: Két etűd; 2. Liszt: La Leggerezza; 3. Debussy: a) Lenhajú leány; b) Sacé a síkságon.
- 7.10: Mezőgazdasági híradás.
- 7.35: Olasz nyelvoktatás.
- 8.00: Hírek.
- 8.10: Ügetőversenyeredmények.
- 8.20: Rész Berel cigányzenekara muzikál.
- 9.10: Beethoven: Fáyosítás (előadja Földes László (zongora), Heinz Hugo (oboa), Földes Béla (kórán), Romagnoli Ferenc (kürt) és Tibor Jenő (fagot).
- 9.40: Operatárszettek. 1. Suppé: Költő és paraszt, nyitány; 2. Schubert-Berlioz: Három a színház, operatárszettek (Framet Lasy és Benetta Földes); 3. Denst: A bolgárkita memarkitók, dal (Lily Chaus); 4. Zeller: A pánometer (Karl Schmitt-Walter); 5. Mollis-cker-Macheben-Szenes: Duharry-kettős (Orosz Júlia és Laurisán Lajos); 6. Schipa: Decarola Veneziana, tanzódal (Tibor Schipa); 7. Johann Strauss: Energetikusok, dal-keringő (Mária Korjus); 8. Fricssy: Bab barrog, dal az első szerelmes esztől (Fáyos Mihály); 9. Lehár: Paganini, részlet (Erna Saek); 10. Horváth Jenő: Mit tudnak én (Rákosi János verse, Weyand Tibor); 11. de Fries Károly: Nézz rám, pasodoble (Kazal László).

KASSA

- 6.40: Budapest I. műsora.
- 9.00: I. rész. Indulók és keringők. II. rész. Magyar nóták.
- 10.00: Budapest I. műsora.
- 11.00: Magyar és szlovák híradás.
- 12.00: Harangszó a Domból. Rákóczi lohasza. Himnusz.
- 12.10: Budapest I. műsora.
- 6.00: Loosz József hegedűl.
- 6.30: Budapest II. műsora. (Ruszin műsor. Hanglemmez. Földművelés.)
- 7.35: Danyi Pali cigányzenekara muzikál a Schmedl-étteremből.
- 8.10: „Titus Livius.” Vitéz Urvári Lajos előadása.
- 8.25: A Bohém-jazzhármas műsora.
- 8.50—végig: Budapest I. műsora.

Délitől

SZERDA

június 24

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő, Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Pongrácz Géza: Horthy Miklós a vezérünk, induló (Sólyomváry Lajos verse); 2. Kormann: Szép az élet, keringő (berlini rádió zenekara, vez. Kormann); 3. a) Édesanyám; b) Sárga csikó; c) Putriban lakik a Sári (Farkas Jenő cigányzenekara); 4. d'Elia: Klaus ifjúság, induló; 5. Kaufmann: Tangódaló (Erna Sack); 6. Marchetti: Vesuviana, tarantella (napolyi zenekar); 7. Megy a juhász, ruszin népdal; 8. Geisler—Felix: Rumtata, keringő (harmonika-tánzenekar); 9. Neidhardt; Egri induló; 10. Dóczy József: a) Darumadár útnak indul; b) Várady László: Hull a zápor künn a puszta (Magyar Imre cigányzenekara); 11. Hevesi József: Hajlik a rózsafa (Kovács verse, Kalmár Pál); 12. Jónás Gyula: Minek is van szerelem a világon (Orbán Sándor); 13. Erdélyi Mihály: Novara, induló; 14. Brühne: Filmdal (Myriam Ferretti); 15. Taranghi: Szerenád (vonózenekar, vez. Adalbert Lutter); 16. Strecker—Kurzer—Robinger: Dalold el újra (Eric Helgar); 17. Mathisen: Slowfox (zongora: Leo Mathisen); 18. Szöllösi Ferenc: Katonánóták, induló.
- 10.00: Hírek.
- 10.15: Hanglemezek. I. rész. Géczy Barnabás zenekarának műsorából. 1. Ritter: Ländler régi stílusban; 2. Rimszki-Korszakov: Hindu dal; 3. Valente: Exotikus szerenád; 4. Arnold: Odakünn Wachauban; 5. Ritter: Magyar bor, foxtrott. II. rész. Szórakoztató zene: 6. Benzi: Olasz dal (Aldo Sinnone); 7. Serrano: Vidám vasárnap (Rosita Serrano); 8. Siczinszki: Dal (H. E. Groh); 9. del Pistoia: Stromboli, polka (I Sette Villici-zenekar, vez. a szerző); 10. Cherubini—Roland: Keringő (Oscar Carboni); 11. Huszka—Beöthy: Két veréb, dal (Fedák Sári); 12. Bihari János: Hatvágás verbunkos); 13. Fényes Szabolcs—Fényes Lóránd: Tábori levelezőlap (Karády Katalin); 14. vitéz Marton Béla: Nemzeti munkaközpont-induló.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 11.20: Montay Vilmos hegedül. 1. Vivaldi: a-moll verseny; 2. Járjay István: a) Canzonetta; b) Valse caprice.

- 11.40: „A Vályi-ház.” Irta Ifj. Hegedüs Sándor.
- 12.00: Harangszó. Himnusz.
- 12.10: Rádiózenekar. 1. Kiss-Angyal Ernő: A rózsám de csinos, induló; 2. Rajter Lajos: Verbunkos szvit; 3. Rust: Keringő; 4. Bochmann: Kedélyes muzsikások, polka; 5. Messenger: Intermezzo; 6. Strecker: Honvagy; 7. Forgács Ádám: Messze Ukrajnában; 8. Lehár: Szép a világ, egyveleg. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
- 1.30: „Honvédelnk üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 2.00: Illiczky László szalonzenekara. 1. Johann Strauss: Bécsi bombonok, keringő; 2. Azzoni: Tavasz dal; 3. Illiczky László—Szerdahelyi János: Részletek a „Csipke-álarc” c. operettből; 4. Ritter: Polka.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Arfolyamhírek, árak.
- 3.20: Horváth Elemér eigányzenekara muzsikál.
- 4.15: „Híres magyar néprajzosok.” (Hunfalvy Pál és János.) Irta Ortutay Gyula dr. Felolvasás.
- 4.45: Időjelzés, hírek.
- 5.00: Szlovák és ruszin híradás.
- 5.15: A légierők tívózenekara. Vezényel Doroszlai Károly. 1. Seregi Artúr: Székesfehérvári vegyesdandár-induló; 2. Chopin: Keringő; 3. Kodály feldolgozása: Magyar népdalok; 4. Liszt: IX. magyar rapszódia; 5. Pongrácz Géza: Magyar vitézek, induló.
- 5.55: „A Műsák nem hallgatnak.” Hankiss János dr. egyetemi tanár előadása a debreceni Nyári Egyetemről. Felolvasás.
- 6.10: Cornelius: A bagdad borbély, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Richard Strauss).
- 6.20: Honvédműsor.
- 7.00: Magyar, német és román híradás.
- 7.20: „Budai muzsikás oszonna Helytartótanácsos Uraméknál anno 1842.” Irta és összeállította Bevilacqua-Borsody Béla dr. Közreműködik Berky Lili, Szabó Ilonka, Bodnár Jenő, Csóka Béla, Kürthy György és Pataky Jenő. Zongorán kísér és a zenei részt vezeti Kazaacsy Tibor. Rendező Zakál Dénes dr.
- 8.40: Bura Sándor eigányzenekara muzsikál.
- 8.55: „Bontják a házat.” Tóth László elbeszélése.
- 9.25: Járjay József, az Operaház tagja énekel. 1. Farkas Ödön: Sir a nóta (Szabolcska Mihály verse); 2. Csiky János: Bánkódás (Szász Emil verse); 3.

Kacsóh Pongrácz: Késő ősz van; 4. Hubay: Karenina Anna, balaljkadal; 5. Hubay: Rózsabokor a domboldalon (Petőfi verse).

9.40: Hírek, löversenyeredmények.

10.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Olasz filmrészletek.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.30: Francia nyelvoktatás. Tartja Makay Gusztáv dr.
- 7.00: Dedinszky Izabella orgonánál a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. 1. Klemetti: Canzona; 2. Kuula: Intermezzo; 3. Merikanto: Passacaglia.
- 7.25: „A szentiváni tűzgyújtás.” Manga János néprajzi előadása hanglemezzel.
- 8.00: Hírek.
- 8.10: „A világűr katonája.” (Marconi.) Hangjáték. Irta Pessina. Fordította Fáy E. Béla. Rendező Barsi Ödön. Személyek: Giuseppe Maconi — Ajtay Andor; Annie, a felesége — Ladomerszky Margit; Guglielmo Marconi, a fiuk — Szilassy László; Oriani, tanár — Szőke Lajos; Mignani — D'Arrigo Kornél; Giovanni — Dévényi Gyuri.
- 9.10: Bura Sándor eigányzenekara muzsikál.
- 9.20: „Magyarok Svábjában.” Lengyel Tamás előadása.
- 10.10: Rendőrzekek. Vezényel Szöllösi Ferenc. 1. Andor Károly: Honvéd bevonulási induló; 2. Donizetti: Az ezred leánya, nyitány; 3. Ziehrer: A rezervista álma.

KASSA

- 6.40: Budapest I. műsora.
- 9.00: I. rész. Szórakoztató zene. II. rész. Filmdalok és táncszámok.
- 10.00: Budapest I. műsora.
- 11.40: Magyar és szlovák híradás.
- 12.00: Harangszó a Dámból, Rákóczi fohásza, Himnusz.
- 12.10: Budapest I. műsora.
- 3.20: Szlovák hallgatóknak. A Hernádmenti Pengetősök vidám műsora. Közben „Emlékezés Tóth Tihamérra.” Szekeres István dr. előadása.
- 4.15: „Vak magyar zeneszerzők zongoraművei.” Bocskay Imre előadása szemléveléssel. A zongoraszámokat előadja a szerző.
- 4.45—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

CSÜTÖRTÖK

június 25

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Dorozslai Károly: Szent István-induló; 2. a) Harangoznak a toronyban; b) Megy a gőzös lefelé; c) Szabadi Franck Ignác: Lujza-csárdás; 3. de Fries Károly—Kovács Károly: Viszontlátásra hadnagy úr (Kelly Anna); 4. Grunov: Német lovassági harsonnainduló; 6. Planquette: A kornevillei harangok — Amig utaztam; 7. Higgs: Egy japáni kertben; 8. Grothe: Slowfox (Rökk Marika); 9. Igelhoff: Lassú keringő; 10. Vasady—Csupor: Bolyai-akadémikusok indulója; 11. László Imre: Nagyszalontán van egy kislány (Korányi verse, László Imre); 12. Végimentem az ormódi temetőn; Zsindelyezik a kaszárnya tetejét; 13. a) Murgács Kálmán: Tükros piros szív (agyagfalvi Hegyi verse); b) Nagy József: Veszek én még rámasz eszimat (Cselényi József); 14. Sándor Jenő: Horthy Miklós katonája, induló; 15. Corbin—Lützow: Santiago, keringő (Polydor-zenekar); 16. Kerten—Mendes: Szép Manon, tangó (Emilio Livi); 17. Fazioli: Fehér egerek, foxtrot (Lutz Templin tánczenekara); 18. Striczl József: Pozsonyi IV. honvédkerületi induló. 10.00: Hírek. 10.15: Székesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördögh János. 11.10: Vízjelzőszolgálat. 11.20: Énekegyüttesek. 1. Gossec: Dal (Chant Choral énekkar, vez. Henri Radiguer); 2. Boccherini: Menüett (Comedian Harmonists); 3. Sumegh Miklós feldolgozása: Hajnali ének (Vox Humana énekkar, vez. Sumegh Miklós); 4. Hajdinát vettem, horvát népdal (éneknyegyes); 5. Palmgreen: Tengerész a szénégetők között (férflkar, vez. Bengt Carlson). 11.40: „A csobádl nagy fa.” Szemere György elbeszélése. Felolvasás. 12.00: Harangszó. Himnusz. 12.10: Művészlemez. 1. Lortzing: A fegyverkovács, nyitány; 2. Rossini: Tell Vilmos, ária a II. felvonásból (Arangi Lombardi); 3. Taraffo: A-dur szonáta (gítár: Taraffo); 4. Mascagni: Iris, szerenád (Alessandro Granda); 5. Wagner: Trisztán és Izolda, részlet a II. felvonásból (Emmi Leisner); 6. Musszorgszkij: Boris Godunov, részlet a III. felvonásból (ének- és zenekar, vez. Bellezza); 7. Van Goens: Scherzo (gordonka: Gilberto Crepax); 8. Giordano: Fedora, ária a II. felvonásból (Giovanni Martinelli); 9. Marloch: A svájci pasztor (fuvola: Hochstrasser Ferenc); 10. Pietri—Salvini: Maristella, ária (Rosetta Pampanini); 11. Puccini: Bohémélet, kettős az I. felvonásból (Borgioli és Vanelli); 12. Albeniz: Tétel az „España-szvit”-ből. Közben 12.40: Hírek. 1.20: Időjelzés, vízállásjelentés. 1.30: „Honvédekünk üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat. 2.00: A Tabányi-jazzegyüttes játszik. 2.30: Hírek. 2.45: Műsorismertetés. 3.00: Árfolyamhírek, árák. 3.20: A József nádor 2. honvédszolgálat zenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Vincze Ottó: Makrancos hölgy, nyitány; 2. Huszka: Aranyvirág, operettrészlet; 3. Bánáti-Buchner Antal: Palotás és friss; 4. Leuschner: Jégvirágok, cigánydal-egyveleg; 5. Müller Károly: Hódolati induló. 4.15: Ruszín hallgatóknak. Osznuszky Mária és Szokov Andrárs ruszín népdalokat énekel. 4.45: Időjelzés, hírek. 5.00: Szlovák és ruszín híradás. 5.15: Lalo: Norvég rapszódia (vez. Pierre Chagnon). 5.25: „Az Ipari nyersanyagellátás eredményei Magyarországon.” Lovag Bolberitz Károly igazgató iparügyi előadásának II. része. 5.40: Magyar nóták. Eitner Irén és Boros István énekel, kísér Farkas Béla cigányzenekara. Eitner Irén számai: Lányi Ernő: Régi nóta, híres nóta (Szomorú Dezső verse); Dankó Pista: Vihar a levelet (Endrődi Sándor verse); népdal: Maroszeleki piros párizs; vitéz Náray Antal: Hej virágszál; Molnár—Sághy: Jázmindal; Kiss-Angyal Ernő: Nincsen nagyobb boldogságom. Boros István számai: Szentirmay Elemér: Egy rózsafán megszámláltam száz rózsát; népdalok: Feketeszárú cseresznye; Sűrű csillag ritkán ragyog; Teghize-Gerber Miklós: Gerle szállott a búzába (Váradny Csaba verse); Darász Miska: Érik a, érik a búzalkalász (Csajághy verse); népdal: Alma a fa alatt. 6.35: „Nagy könyvek.” Kállay Miklós előadása. 7.00: Magyar, német és román híradás. 7.20: Külügyi negyedóra. 7.35: Dömötör Tibor hegedűl. 1. Veracini: Pastoral (Szánthó Átirata); 2. Buchner: Virágok varázsa; 3. Geszler György

Danezza; 4. Szántó Jenő: Impression; 5. Geszler György Gépetűd.

8.00: „Nők a honvédelem szolgálatában.” A közvetítést vezető Pusztai Sándor. Hangfelvétel.

8.25: „Egy régi majális.” Irta és összeállította Szathmáry Antal. Közreműködik Szilvassy Margit, Orosz Vilma, Bihési Tivadar, Háromy Imre, Orkényi Evi, ezenkívül népség diákság, rezesbanda, dalárda és Oláh Kálmán cigányzenekara. A majális elmeséli Szilassy László. Vezényel Vincze Ottó. Rendező A. Balogh Pál. Hangfelvétel.

9.15: „Gyóni Géza-émlékest.” A Vitézi Rend Zrínyi-csoportjának műsora.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.40: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál.

7.00: Dr. vitéz Papné Kovács Editt zongorizik. 1. Liszt: Szerelmi dal; 2. Chopin: a) F-dúr ballada; b) G-dúr nocturne; 3. Albeniz: Seguidilla.

7.30: Gyorsírótaufolyam.

8.00: Hírek.

8.10: Ügetőversenyeredmények.

8.20: Az Operaház zenekara. Vezényel Dohnányi Ernő. Bruckner: VIII. szimfonia.

10.10: Rádiózenekar. 1. Huszka: Tündérszerlem, nyitány; 2. Lehár: Pikantériák, keringő; 3. György Oszkár: Szőke lány, foxtrott; 4. Rust: Alaszká; 5. Bágya András: Almodni jó, tangó; 6. Krámer—Gorni: Foxtrott; 7. Paksy József: Részletek a „Szépségkirálynő” c. operettből.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész. Operakettősök II. rész. Magyar nóták.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.

12.00: Harangszó a Dömből. Rákóczi fohásza. Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

5.40: Lagler Olga női kamarakórusa énekel.

6.00: Johann Strauss: Denevér, keringő. (Nagy szimfonikus zenekar.) Hanglezet.

6.10: A megszállás Mécse László költészetében. A verseket előadja a költő. Bevezetőt mond Semetkay József.

6.40: Ujfalussy Margit énekel.

7.00—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

PÉNTEK

június 26

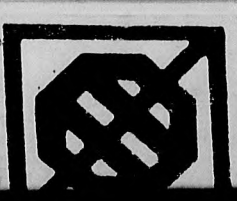
BUDAPEST I.

- 6.10: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Ujváry József; Egri hősök, induló; 2. Daloló honvédek; a) Végigmentem a tárkányi sejt, haj, nagy utcán; b) Ez a kislány gyöngyöt fűz; 3. Santafé: Szép Margareta, keringő (Wolmer tánczenekara); 4. Carocci: Vincerezo, induló; 5. Tényes Szabolcs: Kádók nékel egy napolyi dalt (Svéd Sándor); 6. Costa: Scugnizza, operettgyalag; 7. Yvaine: Tangó; 8. Delibes: Sylvia, balettrészlet; 9. Farkas Dezső: Vidám induló; 10. Yriarte: Melia, gitárkettős; 11. Borrelli: Egy örök keringő emléke; 12. Hosszú: Kínai misztérium; 13. Kékes: Péterke, dal (Mimi Thom); 14. Lehár: Most kezdődik, induló; 15. Teghuber-Gerber Miklós: Ha én gazdag lennék (Selymes verse, Csécsényi József); 16. Teghuber-Gerber Miklós: a) Szeged már a kultúracsászár (Kassai verse); b) Miként-észtárs (Kassai verse); Gyöngy; 17. Radányi Béla: Titulus, keringő (Pártó Pál cigányzenekara); 18. Budfy Hermann: Lovóvilások állományában indulója (Evvá Ernő verse).
10.00: Hírek.
10.15: Kőszeg zene. 1. Jolanda Strauss: Kétféle mesék, keringő; 2. di Capua: Napolyi napozóda; 3. Lerczosa: Imfáris dal; 4. Mimmel: Dalkeringő; 5. Lohmann: Polka; 6. Malcsiner Béla: Neked a hársó sose felejt (Zalány verse, Meszly Mária); 7. Fretsch: Holdfény az Albatrosz keringő; 8. Wiesner: Vadászok; 9. Frassin: Bazarika; 10. Horváth Jenő: Szeretném elcsérlni veled, lassó fox (Kassai László); 11. Kreuder: Szentnád, lassó keringő; 12. Bakács Árpád: Szeretnék május éjtszakáján; 13. Csernák-Káldy: Diszputálás; 14. de Fries Károly: Egy, kettő, három (Kovács verse (Kassai László)).
11.10: Vízlejtőszolgálat.
11.20: Hajós Magda zongorázik.
11.30: Beszélő hallgatónak. „A befőzésről.” Dr. Román István előadása.
12.00: Harangszó. Himnusz.
12.10: Beszélő-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Schuber: Rosamunda, nyitány; 2. Donizetti: Lucrezia Borgia, részletek; 3. Dohnányi: Aratótnép (Ruralia Hungarica II. tétele); 4. Zakal Dénes: Lassó keringő; 5. Wenschendorf: Éjfél újrat; 6. Pécsi József: Kétféle intermezzo; 7. Komzák: Müncheni keringő; 8.

- Stip: Vidám bolyongás, induló. Közben
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, vizállásjelentés.
1.30: „Honvédeknek üzenek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Táncezen. Buttola Ede tánczenekara játszik.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Ártó ambíciók, árad.
3.20: Csorba Dezső cigányzenekara muzsikál. Közben
3.40: „A kaktusz gyermek.” Dr. Kósa Fera ucné előadása.
4.15: „A rádió évkeztűlékek fejlődése.” Kádár Géza postamezők műszaki előadása.
4.45: Időjelzés, hős v.
5.00: Szlovák és a szlovák híradás.
5.15: Rádiózenekar. Vezényel Bertha István. Közreműködik Dorita Boneva és S. Kolya István (ének). 1. Delibes: A király mondta, nyitány; 2. Dostal: Szerelmes vagyok, dal és tangó (Boneva); 3. Husák: Lantos ének dala a „Gólló Baba” c. operettből (Sikoly); 4. Buttykay Ákos: Xenia (dala az „Erőszakos” c. operettből (Boneva)); 5. Lehár: Kettős a „Frassgitta” c. operettből (Boneva-Sikoly); 6. Művész: Münchenben: Oly szép az élet, dal a „Dunaparty” c. operettből (Sikoly); 7. Gólló: Dal és csillár a „Nagy siker” c. kábel (Boneva); 8. Johann Strauss: Kettős a „Cigánybár” c. operettből (Boneva-Sikoly).
Közben
5.40: Sportközvetítések.
6.10: Német hallgatónak.
6.30: Magyar ének. — „Magyar nékel.” Kádár Jenő, a Zene-művészeti Főiskola tanítanak néphallgatója.
7.00: Magyar, német és szlovák híradás.
7.20: A Mária Terézia 2. honvédegyezményének zeneje. Vezényel Pongrácz Géza. Magyar induló. 1. Fegyed Sándor: Magyar páncéltusok indulója; 2. Heilmann: Sándor: Tüzetek; 3. Pécsi József: Szombat helyi „Mátyás bakák” indulója; 4. Márk Béla: A marosvásárhelyi 22. gyalogezred indulója; 5. Dorozsán Károly: Szentosz ur sejt, haj, népdalinduló; 6. Profant István: Magyar honvédelmi; 7. Borsai: Magyar induló; 8. Fricsay Richard: Ladindilom, népdalinduló; 9. Lehár: Vásárhelyi induló; 10. Zách Győző: Felvidéki induló.
7.50: „A szántó örök Budapest.” Hangjáték öt felvonásban. Irta Kolozsváry Grand-pierre Emil. Zenéjét szerlette és vezényel Vincze Ottó. Rendező Kondói Kiss Jenő. Személyek: Gábor — Szilassy László; Würzelne — Cserey

- Irma; Az ördög — Ajtay Andor; I. úr — Kürthy György; II. úr — Fülöp Sándor; Szerkesztő — Bazzay Lajos; Nagy András — Makláry János; Rovatvezető — Ragályi Elemér; Nagyhajó — Szőke Sándor; Hang — Tompa Béla; Pongrácz — Ekecs János; Kereskedő — Berky József; Hölgy — Orbán Ibolya; Boros — Sándor István; Flakember — Márky Géza; Altiszt — Bihary József; A jóakaró — Gahányi László; Bumbi (dívoz) — Keresztessy Mária; Csímpa — Sennyey Vera; Dezső — Homonnay Rezső.
9.40: Hírek.
10.10: „Úzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
11.00: Német, orosz, angol, francia és finn híradás.
11.25: Farkas Jenő cigányzenekara muzsikál.
12.00: Hírek.
BUDAPEST II.
6.10: „Főzeképzők.” Irta Székely Zoltán dr. egyetemi magántanár.
6.30: A modern zene kedvelőinek. 1. Partók: a-mű előadás; 2. Sztrovinsszki: Fesztivál zongora koncertzenekara; 3. Franctix: Concertino zongorára és zene-kar.
7.30: „A város színe.” Bóváry József dr. történelmi csavargó.
8.00: Hírek.
8.10: Gyűjtőzeneműsorok. 1. Kőszeg; 2. Kőszeg; 3. Kőszeg. Dalmás két szlovák. A melenói Szász ének- és zenekari vezényel Franco Gál.
10.10: Szlovák híradás.
KASSA
10.00: Budapest I. mősora.
10.10: I. rész. Szlovákiai művésztársulat. II. rész. Fővárosi zenekari művek.
10.20: Budapest I. mősora.
11.00: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.
12.00: Harangszó a Domból. Fákézi István, Himnusz.
12.10: Kassa emléket állít a bombatámadás hősi halottainak. Közvetítés a Postapalota előtti térről. Beszélő Palumb Gyula.
12.40: Budapest I. mősora.
1.30: „A békebeli Léva multjából.” Sági Farkas István előadása.
2.30: A 21. honvédegyezred zenekara játszik.
4.10: Budapest I. mősora.
5.40: A Kassai Zenekedvelők Közösségének koncertmősora, vezényel Simkó Gusztáv.
6.00: „Bizonyosság.” Szitnyai Zoltán előadása.
6.30: A Hevesy-együttés táncmuzsikája.
7.00-végig: Budapest I. mősora.

Delibál

SZOMBAT

június 27

BUDAPEST I.

- 6.40: **Ébresztő.** Torma. 7.00: **Hírek.** Zene. 1. Barsvári József: Leventélelet, induló; 2. a) Esik eső, olvad a hó; b) Réten, réten; c) Szentirmay Elemér: Tíz pár csókot egyvegből (Petőfi verse, Rácz Zsigmond cigányzenekara); 3. Ohlsen: Lótuszvirág, keringő (orgona); Adolf Wolff; 4. Jamada—Liszt Nándor: Japán nemzeti dal; 5. Enders-Felsing: Dal (Karl Schmitt-Walter); 6. Cortopassi: Rusticamelia (Hans Busch zenekara); 7. Valverde: Maria del Ommen (Imperio Argentina); 8. Llossas: Granada, tango (Óskár Joost zenekara); 9. Fucsek: Kínizst-induló; 10. (Szerb)—Szántó: Volt-e aír szivemben, andalógó (Orbán Sándor); 11. Hubas Árpád: Abony én szerelőd (László Imre); 12. Tarsany Vilmos: Vándorbelgi híres gramenzelész (Karlus Pál); 13. Völz Nándor Antal: Előre, bácskai induló; 14. Scotto—Rustelli: Fin a tenger dalos (Ella Schipa); 15. Miskó: Pálmagy, foxitot (Géza Ernő zenekara); 16. (Óskár): Száz hajó, slowfox (Mimi Thoma); 17. Kramer: Nevetés, klarinét (Kramer és szólistái); 18. Král Antal: Páncsok, induló.
- 6.45: **Hírek.**
- 6.50: **Szlovák és román híradás.**
- 7.00: **Közértesítő.** 1. Lehár: Chubby-zenekara, keringő; 2. Valente: Kasznároszene; 3. Zeller: A modorász, egyveleg; 4. Janssen: Bölcsődal; 5. Hészlelek György művész; 6. Zander: Aranyhegedű; 7. Krome: Kék szék, egyveleg.
- 7.10: **Vízjárásjelzés.**
- 7.20: **Kettős Vessé operából.** 1. Aida, kettős (Hedra Roswaenge és Emmi Lerner); 2. Hello, kettős (Claudia Muzio és Francesco Merli).
- 7.30: **„A hagyományörző óvodányk.”** Vályi-Nagy Géza előadása.
- 7.40: **Harangszó. Himnusz.**
- 7.50: **Honvéd Gépkocsiszertés zenekara.** Vezényel Fogarassy József. 1. Dostal: Csebogár, induló; 2. Adám: Ha én hírály volnék, nyitány; 3. Pazeller: Aranyeső, keringő; 4. a) gróf Andrásy Tivadarné: Krassnahorka húszke vára; b) Csinnom Palkó (a fátorgatószólistát játssza vitéz Mák Péter); 5. Lehár: A vig özeveg, egyveleg; 6. a) Kacsóh Pongrac: Rákóczi megrése; b) Dienzl: Lillomszál (tárogatószólistát játssza vitéz Mák Péter); 7. Caspek: Fekete szem, induló. Közben

- 12.40: **Hírek.**
- 1.20: **Időjelzés, vízállásjelentés.**
- 1.30: **„Honvédek üzennek.”** A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 2.00: **Művészlemez.** 1. Schubert: A lányka panasza (Anday Piroška); 2. Albeniz: Seguidilla (zongora); Margarita Mirmanowa); 3. Liszt: Ha álom mély (Heinrich Schlusnus); 4. Massenet: Thais, meditáció (hegedű); Al- bert Sandler); 5. Bovio— Lama: Nápolyi dal (Rosetta Ferlito); 6. Colon—Martinez: Nostalgia andaluzza (Fleta); 7. Sia ding: Tavasz zsongás (milánai szimfónikus zenekar, vez. Molvófi).
- 2.30: **Hírek.**
- 2.45: **Műsmaismertetés.**
- 3.00: **Artyú, műhírek, árad.**
- 3.20: **Sthyma el Miklós színtárs- együttese játszik.**
- 4.10: **Híradásokról.** Szász Edit: „A mi szép Erőfolyók.” Hang- képek. Előadják a gyermek- szereplők. Vezeti Harsányi Gé- za.
- 4.45: **Időjelzés, hírek.**
- 5.00: **Szlovák és román hí- radás.**
- 5.15: **Szlovák Gyula cigányzenek- ara muzsikál.**
- 5.30: **„Szépművészetek.”** Né- meth Ferenc m. költ. cseréfor- gó nagy hatónai előadása.
- 6.15: **Hörvath Jenő jazzegyüt- ese játszik.**
- 6.35: **Hangkövetés innen-onnan.**
- 7.00: **Magyar, német és román híradás.**
- 7.30: **Közértesítő.** Márta Csab- lak 1. Búcsú: Szepesbör- vőknél (Péteri verse); 2. Buzsák Elvira: a) Azt álmodtam (Ju- hácz Gyula verse); b) A hűg- nyal a bimat (Kosztolányi ver- se); 3. Zilahy Farnos Eszter: Alattól 1942-ben; 4. Heged- ús Tamás: Hamvadó cipar- rettavég; 5. Czeglédy Gyula: Csak arról van szó.
- 7.40: **„Aht mindig szivesen hallgatunk.”** Kiss Mányi cse- vegése.
- 7.50: **„A tenger farkasa.”** Kertész Róbert előadása a modern gyorsnászidokról.
- 8.10: **Klasszikus operatársz- leték.** A Székesfővárosi Zene- karál ld. Stephanides Károly vezényli. Közreműködik Gere Lola, Gyurkovits M., Farkas I. Hámory Imre, Laurisin Lajos dr. és Sárdy János, az Operaház tagjai. 1. Johann Strauss: Simplicius, nyitány; 2. Johann Strauss: Egy éj Velencében. a) Négyes (Laurisin, Gere, Farkas, Hámory); b) Laguna, keringő (Sárdy); 3. Millöcker: Szegény Jonathán — a) Quickly belépője (Laurisin); b) Harriette dala (Gyurkovits); c) Jonathán dala (Sárdy); d) Ötös a II. felv- ből (Gyurkovits, Gere, Sárdy,

- Laurisin, Hámory); 4. Szaba- dos Béla: A bolond — a) Ket- lős (Farkas, Hámory); b) Pohász (Farkas); 5. Millöcker: Boszorkányvár — a) Polo- naise; b) Korallie jelenet (Gyurkovits, Gere, Farkas, Laurisin); c) Hármus (Gyur- kovits, Laurisin, Hámory); 6. Sappé: Modelli — Colette dala (Gere); 7. Huszka: Lili báróné — a) Kettős (Gyurko- vits, Laurisin); b) Lili dala (Gyurkovits); 8. Sappé: Bo- encio — a) Bognárdal (Sárdy); b) Levélhármas (Gyurkovits, Farkas, Gere); c) Hatos a III. felv.-ből (Gere, Gyurko- vits, Farkas, Hámory, Lau- risin, Sárdy). Hangfelvételei.
- 9.40: **Hírek.**
- 10.10: **„Üzen az otthon.”** A Vöröskereszt bajtársi rádió- szolgálat.
- 11.00: **Német, orosz, angol, fran- cia és finn híradás.**
- 11.25: **„Munkaháló Margit-sz- gepé.”** A Munkaháló jazzhármós ját- szik.
- 12.00: **Hírek.**

BUDAPEST II.

- 6.35: **Műsmaismertetés.**
- 7.00: **A honvéd műsmaismertetés.** A katonai 21. honvédegyesület zenekara. Vezényel Hadányi Antal. 1. Lincke: Luna asszony, keringő; 2. Kéhen: Rákóczi-nyitány; 3. Verdi: Troubadour, ábránd; 4. Fric- say Richard: A Thaköly- és Rákóczi- kor gyöngyei.
- 8.00: **Hírek.**
- 8.15: **Egyenlő létszámú.**
- 8.30: **„A hangya és az oroszlán.”** Nagy Adorján verseket mond az állatokról.
- 8.45: **„Munkaháló Margit-sz- gepé.”** A Munkaháló jazzhármós ját- szik és operahíradás.
- 9.30: **„Munkaháló Margit-sz- gepé.”** A Chappy-jazzzenekar játszik és Veres Károly cigányzenekara muzsikál.
- KASSÁ
- 6.40: **Budapest I. műsora.**
- 9.00: **I. rész. Szimfónikus jazz- számok.** II. rész. Magyar nóták.
- 10.00: **Budapest I. műsora.**
- 11.40: **Magyar és szlovák hí- radás, műsormertetés.**
- 12.00: **Harangszó a Dömböl.** Rákóczi fohász. Himnusz.
- 12.10: **Budapest I. műsora.**
- 6.35: **Budapest II. műsora.**
- 7.00: **A 21. honvédegyesület zenekarának műsora,** vezényel Hadányi Antal. Ezt az adást Budapest II. átvesszi. 1. Lincke: Luna asszony, keringő; 2. Ké- len: Rákóczi nyitány; 3. Verdi: Troubadour, ábránd; 4. Fri- csay: Thaköly és Rákóczi- kor gyöngyei.
- 8.00: **Budapest II. műsora.**
- 8.15: **végig: Budapest I. műsora.**

Délirák

VASÁRNAP

június 28

BUDAPEST I.

8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene. 1. Losonczy Dezső: Székely havasokban (Pátria szalonzenekar, vez. Bertha István); 2. Poldini: Farsangi lakodalom — Kálmán diák dala (Halmos János); 3. Bartók: Régi magyar táncok (zongora: a szerző); 4. Szógi Endre: Tisza szélén (Vox Humana énekklára, vez. Sümegh Miklós); 5. Dohnányi: Gavott és Müsetti (Urai átirata, hegedű: Zathureczky Ede); 6. Hlatky Endre: Én ismerem egy palotát (Melba Armandé verse, Udvardy Tibor); 7. Lehár: Éva, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Hans Schlegler); 8. Cserebogár, népdal (Nagy Izabella); 9. Martinovits-toborzó (Pertis Pali cigányzenekara); 10. Hubay: V. csárdajelenet (Géczy Barnabás zenekara).

8.45: Hírek.

10.00: Református istentisztelet a Kálvin-téri templomból.

11.00: Egyházi ének és szentbeszéd a szentdomonkosrendi plébánia-templomból.

12.15: Levente-műsor. 1. Lantos Ferenc: Szövetséges hadak indulója (hanglemez); 2. „Hitel és fegyverrel!” Borontó Jenő hangjátéka. Előadják a leventék. 3. Üzenetek; 4. Műlős Imre: Magyar földön (hanglemez); 5. „Amire a szükség tanít.” Előadják a leventeleányok.

12.55: „A magyar honvéd.” Herczeg Ferenc előadása.

1.10: Magyar indulók.

1.30: „Honvédeink ünnepi ebédje.” A közvetítést vezeti Pluhár István. Hangfelyétel.

1.45: Időjelzés, hírek, vízfallasjelentés.

2.00: Magyar művészlemez. 1. Liszt: Magyar rohaminduló; 2. Lehár: Szép vagy Erdélyország (Tamás Honka); 3. Losonczy Dezső: Kis nyitány (Rádiózenekar); 4. Lavotta—Jékely: Mezei bokréta (Udvardy Tibor); 5. Brahms: 6. magyar tánc; 6. Hubay Jenő: Minek turbékoltok (Nagy Margit); 7. Zsolt Nándor: Szitakötők (hegedű: Zathureczky Ede); 8. Bárdos Lajos: a) Kossuth-toborzó; b) Hortobágyon kivirult az ibolya (debreceni ref. tanítóképző „Csokonai” énekklára, vezényel Csenki Imre); 9. Liszt: XIV. Erkel Ferenc: Bánk bán — Borsdal (Palló Imre dr.); 11. Hubay Jenő: Zefir (hegedű: Érica Morini); 12. Erkel Ferenc: Hunyadi László — La Grange-ária (Szabó Lujza); 13. Rákóczi induló (Berlöz feldolgozásában).

3.00: Időszzerű gazdasági tanácsadó.

3.45: A Légierők fúvózenekara. Vezényel Doroszlai Károly. 1. Jakó: Honvéd-induló; 2. Pongrácz: Kuruc eszmák nyomán; 3. Magyar földön, induló; 4. Tornay: Balog; 5. Vasadi: Bolyai akadémikusok indulója; 6. Kodály: Katonadalok: a) Arról alul; b) Doberdói dal; c) Toborzó; 7. Vitéz Náray Antal: Cinka Panna.

4.40: „A kereskedői pálya.” Orel Géza dr. előadása.

5.00: Magyar, szlovák, ruszin híradás.

5.20: Honvédnappal egy laktanyában. A közvetítést vezeti Pluhár István. Hangfelyétel.

6.20: Honvédműsor.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Honvédeink nótát kérnek. Harcoló katonáink kedvence nótáit éneklő Vörös Sári, Ráday László és Cselényi József. Kísér Gáspár Lajos cigányzenekara. Az összekötő szöveget elmondja Szelezky Zita.

8.10: Hangképek a vasárnapi sportjáról. Beszél Legényei József dr. és Machán Tibor. Majd Sporteredmények.

8.35: „Mindenünk e zászló, mindenünk e kar...” Dalban, muzsikában köszöntjük honvédeinket. Közreműködik a Székesfővárosi Zenekar Fridl Frigyes vezényletével. Köszegi Teréz és Sárdy János az Operaház tagja.

9.40: Hírek.

10.15: Melles Béla-zenekar. Vezényel Vincze Ottó.

11.00: Német, olasz, angol, francia, finn híradás.

11.25: Magyar nóták. 1. a) Jó estét kívánok; b) Pénteken este, szombaton este; c) Nem vagy legény, Berci (Magyar Imre cigányzenekara); 2. a) Szent-irmag; Csak egy kislány; b) Rácz Pali: Nem ütök a jogászt agyon (Bura Sándor cigányzenekara); 3. Dankó Pista: Lemondás; Eltörött a hegedűm (Magyar Imre cigányzenekara); 4. a) Fráter Lőránd: Gyertek ide darutollas legények; b) Csárdás és gyorscsárdás (Farkas Jenő cigányzenekara); 5. a) Hogyha ír majd édesanyám; b) Nem hívlek én vissza (Banda Marci cigányzenekara); 6. a) Édesanyám, nem tudok elaludni; b) Elég széles a bihari halár; c) A-dur csárdás (Pertis Pali cigányzenekara); 7. Repülj feekém (Magyar Imre cigányzenekara); 8. Radics Béla: Radics-verbunkos (Csorha Gyula cigányzenekara); 9. Dóczy József: Mandulafa; Nem tud senki semmit róla (Bura Sándor cigányzenekara); 10. a) Haragszik az édesanyám; b) Kinek mi gondja van rája; c) Cigányaszszony sátorra (Farkas Jenő cigányzenekara).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Országos Postászenekar játszik. Vezényel Eördögh János. 1. Suppé: Pique Dame, nyitány; 2. Verdi: Traviata — ábránd; 3. Johann Strauss: Déli rózsák, keringő; 4. György Oszkár: Magyar tánc; 5. Ruzsinkó Nándor: Akácvirágok, közjáték; 6. Köchmann: Firenzei keringő; 7. Richartz: Kis balettszvit; 8. Waldteufel: Legkedvesebb, keringő; 9. Lehár: Pacsirta, egyveleg.

1.00: A Magyar Waggon- és Gépgyár Egyetértés Dalköre. 1. Kiss Dénes: Köszöntő; 2. Halmos László feldolg.: Paraszti nóták; 3. Adám Jenő feldolg.: balaton-somogyi nóták; 4. Kodály: Esti dal; 5. Demény Dezső feldolg.: Lányom, lányom; 6. Vaszy Viktor feldolg.: Kis népdalszvit; 7. Kodály—Matthia gyűjtése: Tüzérmenetelő; 8. Bárdos Lajos feldolg.: Horthy-dalok; 9. Liszt: Ünnepi ének.

5.45: Országh Tivadar hegedű.

6.15: „A Deák-szobor története.” Dénes Tibor dr. előadása.

6.45: Részlet a Székesfővárosi Zenekar június 26-i Csajkovszkij-estjéből. Csajkovszkij: V. szimfónia. Előadja a Székesfővárosi Zenekar Ferencsik János vezényletével.

8.00: Hírek.

8.10: Mai magyar szerzők. 1. Gyulai Elemér: a) Zongoraszonáta. Előadja Wehner Tibor; b) Legenda gordonkára és zongorára. Előadja Frank Lajos és Hajdu Mihály; 2. Kapi-Králik Jenő: a) Fáradt fejem hova hajtsum (Sántha Károly verse); b) Gyermekemmel (Gulyás Pál verse); c) Etelka-dal (Gyóni Géza verse); Enekli Petri Kató, az Operaház tagja. Zongorán kíséri a szerző; 3. Eördögh János: Szonatina hárfafatásra. Előadja Molnár Anna hárfa, Balint István fuvola, Pfiszter Mátys oboa, Andor András klarinét, Szegfű Imre fagot, Takács András kürt.

9.00: „A babonáról.” Szendrey Zsigmond előadása.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora.

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Orsolyarend kassai templomból.

10.00: Magyar művészlemez. 1. Liszt Ferenc: Valse impromptu (zongoraszólo); 2. Lavotta (Baranyai): Rég volt, dal (Tamás Honka); 3. Losonczy Dezső: Rapszódia (Pátria zenekar, hegedűszóloval).

10.15: Evangélikus istentisztelet a kassai evangélikus templomból.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: Budapest II. műsora. (Postászenekar).

12.15—végig: Budapest I. műsora.

Délidő

Jaj, de szép a nyár a keresztmama karján

Pindurka, Vilcsike és Elvira

Tavaszi látogatás Szörényi Éva három kis keresztlányánál

A csodálatos napsütés és az első melegebb nyári nap megdobogtatta Szörényi Évának mint jó keresztmamának a szívét és ellátogatott három kis keresztlányához. Vele mentünk.

A gyerekek már javában hancuroztak és keresztmamájuk láttára nagy örömmel elősfordáltak. Nagy gyorsan jókora csomag cukor kerül kiosztásra, miközben a keresztmama bemutatja eseményeit.

— Ez itt a legnagyobb, Pindurka. Hároméves... A kis durcástekintetű Vilcsike, ahogy becézik, Vilesi koma egy és fél éves és a kis pólyás Elvirka, az aranyos kis szőke tündér öt-hónapos. Őt tündérméneknak becézik. Pindurka csalogatja a keresztmamát: mutatni akar valamit.

Éva produkáltatni akarja a gyerekeket. Be akarja bizonyítani, hogy neki vannak a legokosabb keresztlányai:

— Pindurka, ülj le ide szépen mellém — biztatja a legidősebbet — és mutasd meg a szerkesztő hácsinak, hogy milyen ügyes vagy!... Nem is kell nagyon biztatni őt. Kis szőke fejét kedvesen megrázza, szoknyáját megérintve pukkedlit csinál és elkezd édesen szavalni:

„Beültetem kis kertemet rozsmaringgal...”
De a következő percben máris futásnak indul... Maga után csalja Éva keresztmamát, aki az utolsó pillanatban kapja el, mert a nagy lelkesedésben majdnem hasra esik.

Tabló a két kis keresztlányval és a mackóval

— Vilcsike, Vilcsike — kerül sorra a középső, — hol vagy?

Bizony, ő elbújt az egyik bokor mögé. Egy szép fehér tyúkot üldöz. Éva keresztmama odaviszi Pindurkához, Tündérekét a kezébe veszi és mesélni kezd nekik.

Ezután megtörténik a délutáni uzsonna és ahogy lassan beárnyékolódik a kis park zöld gyepe, Éva keresztmama gondosan behurcolja a gyerekeket egy kis pihenőre. R. F.

Szörényi keresztmama szavalni tanítja Vilcsikét

Ebből remek körtáne lesz, akárki meglátja

Irta: BARÓTI GÉZA

Mánuel lakájnak született.

A híres és büszke budai palota termeiben nőtt fel, csillogó padozaton, faburkolatú falak között, amelyekről szigorú és nemes tekintetű ősök lesték mozgását és meghajlását, kísérték pontos lépéseit, amint évtizedek múlva is halkán és rugalmasan szelte át az óriási termeket. Haja és oldalt lecsüngő, ápoll jégcsapszakálla már megőszült, amikor a palotát lebontották. Roppant telek maradt a helyén, két tázjal és két kopott kőkerítés közé ékelve, meglapulva a hegy komor árnyéka alatt.

Akkoriban találkoztam Mánuellel.

A palota alapjai is elporlottak már és elmerültek a gaz és a bozót tengerében s a falak helyén szomorú rab-vadon singylődött. Tölgyek és hársak álltak ott kopottan, mint az egykori kert élő romjai, néhány magános és sérteltgerincű ezüsthenyő és messze, a sűrű mélyén, egy haldokló nyírfa fehéren. A palotának már nem volt más nyoma, csak Mánuel. Járadékol élvezett s kegyelemből megengedték neki, hogy ott maradhasson a telken az új építkezésig. Meglakarított pénzéből bontási anyagot vásárolt valahol s felhuzatott a kerti végében egy házacskát, abban élt, elvonulva hűvös és meghitt magányával, mint a mesebeli jó cseléd, aki haláláig őrzi a portát, a falak hullt helyét az élet vad és gomba ármányaitól.

Hetvenéves volt és boldogtalan.

Ötven évig szolgált egy házban, amely később hulllen lett hozzá, megszökött Mánuellel vas-kos, sárga falával, szobának is beillő ablakmélyedéseivel, ahol régi és finom téli esteken grófkisasszonyok lesték a Krisztinában szánkázó budai gavallérokat. Ellúntek az agancsos folyosók, a barokkdíszű termek s az egész házban szállongó levendulaszag. Amikor megismerkedtünk, Mánuel bánata még friss és mély volt, mint a negyvenéves asszony szerelmi bánata.

— Nem bírom már soká — panaszkodott, — nem lehet így élni!

— Hogyan, Mánuel úr? — tudakoltam részvétellel.

— Így — mutatott körül züllött birodalmán. — Álmallan vagyok már és néha éjtszaka hallom, hogy esengetnek valamelyik teremben. Kimegyek, de nincsen kívül semmi, csak az üres éjtszaka. Szörnyű.

— Szörnyű — bölintottam, — nyugodjék meg Mánuel úr.

Szigorúan a szemembe nézett.

— Egyszerűen Mánuel, ha szabad kérnem. Ott még nem tartunk azért...

— Kérem — mondtam engedelmesen, — ahogy kívánja, Mánuel!...

Könnyedén bölintott, szemében hálás fény csillant. Megértettem, hogy sokat szenved a környéken, ahol fureca méltóságában is „úr” volt a közelébe vetődő rendőrök, éjjeliőrök és bőbeszédű házmesterek előtt. Most kihúzta rokkant, öreg lermetét, amelyet zöldre fakult frakk borított, ádánatúan rövid szárnyakkal, ezáltal arany mellbojtok nélkül.

— Ez a kisebbik szolgálati — mentelődött szemérmesen és megráנגatta a frakk alatt csikos vászonnemlényét, megropogtatta kaucsuk kezelőt a címeres gombokkal és meglebben-tette hófehér nyakkendőjét, amelyet pillangóformára kötött. Ugy festett, mint egy öreg „igazi” lakáj, aki minden pillanatban arra vár, hogy hínó gördüljön a kapu alá, kiszálljon napsütötten és jrrisen a gróf, aki éppen oroszlánvadászatról érkezik, jürdöl kér és friss fehérneműt.

Méltányoltam szerénységét, hogy csak kis szolgálatit visel a gazda látovallétében és látovztam. Később még találkoztunk néhányszor s szomorúan láttam, hogy arca beesett, termelén lötyögött a frakk, az is egyre zöldrebb és fakóbb lett. Ilyenkor a kertet bujta s kimért léptekkel gázolt

át a kutyatejű erős illatú bokrain, megállt egy-egy bokor előtt, tűnődve szemlélte, aztán igazított rajta valamit, néha csak egy engedetlen levelet, mintha egy láthatatlan kandalló párkányán volna odább hajszálnyira egy szobrocskát.

Aztán jött a tél és sokáig nem láttam.

Tavasszal újra arra jártam.

A kert vad és fenséges tavaszi pompában úszott, mintha fellobogózták volna. A hársak szagos, ünnepi virágzásra készültek s ágaikon aranyrügyek remegtek, a tölgyek izmosan nyújtóztak, mint a bajvívók küzdelem előtt, a fenyők fényesen és hegyes, friss ágakkal nyújtóztak a fény felé, még a tűdőbeleg nyírja is rügyeket vetett s a bokrok dús, illatos öblöket melengettek a porhanyós föld felett. A telek egyébként üresnek tűnt fel, csak egy méla fekete-rigó sétált a mézsfalton, ahol valamikor szökőkút állott.

Megálltam a kerítés előtt.

A kapu felett villanycsengő zsinórja vezetett s elveszett a sűrűben Mánuel házának irányában. Egyébként telek sem mozdult a kertben, amely megkövült csendben állt a napfény zápora alatt, mintha mosakodnék. Megnyomtam a gombot és kíváncsian vártam. Hosszú percekig nem történt semmi, csak a csengő hangja nyilalt végig a bokrok közt és a fekete-rigó elrepült. Aztán megjelent a fenyők alatt Mánuel.

Frakkot hordott, aranybojtokkal, fehér mellényel és viseltes fehér cérnakesztyűt, de az is vakítóan tiszta volt. Hideg és merev lakáj-képpel látta fel a kaput, kezében ezüsttálcá vilgolt. Némán meghajlotta ősz fejét és intett, hogy lépjek be.

— Jó napot, Mánuel! — köszöntöttem.

— Jónapot uram! Fáradjon beljebb. Szabad a kalapot?

Elvette a kalapom, felakasztotta egy ágra, aztán szertartásos léptekkel visszatért és könnyedén bölintett, mint aki parancsra vár.

— Kik szabad bejelentenem? — kérdezte.

— Kinek?

— Természetesen a gróf úr őexcellenciájának!

Megülködve meredtem Mánuelre. Arca lökéletesen üres és szenttelen volt, szigorú, fegyelmet meztel, amit hivatalával együtt örökölt. Csak a szeme mélyén lapult egy sárga, könyörgő pillantás. Ki tudja, mióta várt erre a percre. Névjegyet vettem elő és szégyenkezve tapintatlan kérdésem felett, az ezüsttálcára csúsztattam. Ujra meghajlotta magát.

— Kevés türelmet kérek, uram!

Lassan, hangtalanul lávozott, mint akinek meg kell még gondolni, egyáltalán jelentse-e a ház urának a méltatlan és hivataln látogatót? A sűrűségben tűnt el, ahonnan a fiatal bürok kesernyős szaga érzett, de nem tért vissza azonnal. Óvatosan utána lestem és láttam, amint mereven áll egy alacsony fenyő előtt, némán mond valamit, aztán meghajol és kihátrál a sűrűből, mint aki kihallgatásról távozik egy előkelő és ingerlékeny úr legbelsőbb termeiből. Visszatért hozzám és kongó Jahangon jelentette:

— Végtelenül sajnálom, uram, de a gróf úr őexcellenciája nem fogadhatja önt.

— Talán nincs itthon? — jászoltam tovább a szorongó, izgalmas kis játékot Mánuellel, aki megrázta fejét és lesujtva közölte:

— Sajnos, őexcellenciája gyengélkedik!

Ezt nagyon sajnáltam és részvevő arccal néztem Mánuel becsületes, félénk szemébe.

— Kár, nagy kár. Javulást kívánok a gróf úrnak!

— Tolmácsolni fogom őexcellenciájának. Biztosíthatom, hogy nyomban hivatali fogjuk önt, uram, amint őexcellenciája felépül. Szabad a telefonszámot elkérnem.

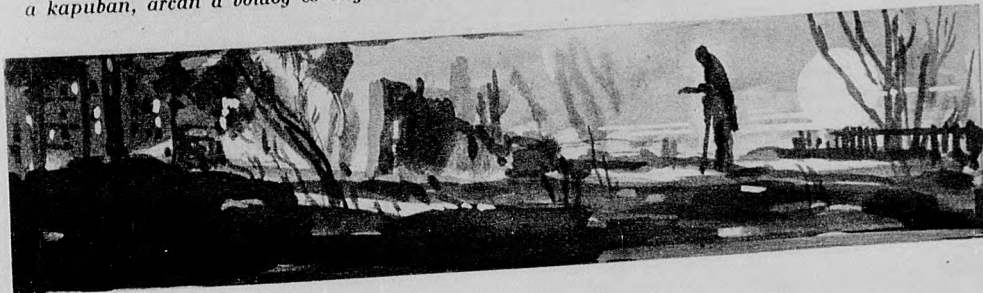
— A könyvben — mondtam mellékesen, — a könyvben benne van.

— Ugy — mondta gyanakvással, mert nem tetszett neki, hogy telefonszámom a könyvben szerepel, közprédára léve, — nagyon köszönöm.

— Kérem! Isten áldja Mánuel!

— Isten önnel uram — hajolt meg és becsukta utánam a kaput.

A villamosmegállótól még visszaneéztem és hosszasan figyeltem Mánuel. Gondterhelten állt a kapuban, arcán a boldog és elégedett örültek szelíd és magasztos dicsfényével.

Szentmihályiné Szabó Mária írja:

Mehet-e egy leány egyedül kirándulni?

Szemük csillog. Szabadon lebegő hajukból frissesség árad. Mikor vasárnap reggelként találkoznak velük, ritkán gondolunk arra, hogy ezt a vidám indulást gondok is megelőzhetik.

Szerencse, hogy e gondok közül ruhagondok nem akadályozzák a fiatalokat. Lehet, bármilyen viseltes a viharkabát, nem baj, ha meg van talpalva a nehéz cipő, sőt fatalpak kopogása is kísérheti a vidám sereget. Az étkezés ügyét is könnyen elintézik a mai fiatalok. Igaz, laposabb a hátizsák, de annál kevesebb a teher. A gondok csak otthon gátolták őket.

Legsúlyosabb a mamák ellenkezése. Egy részük ugyan már tudja, hogy 1942-t írunk s nem kísérheti leányának minden lépését. Kissé nyugodtak is, mert nem tévesztették el leányuk nevelését s így öntudatos és tisztalelkű lányokat bocsáthatnak útra.

De a másik mama-tábor még riadozik, ha arra gondol, hogy féltve őrzött gyermekét nem kísérheti el mindenhová. S őket is meg kell értenünk. Mert elvben kimondani nem lehet, hogy minden leányt el lehet engedni a barátokkal, férfipajtásokkal. A rossz társaság ma is veszélyes. Az anyának éreznie kell: méltó-e bizalmára a leánya? Ajánlatos turista-társaságokba bevezetni, ahol bizonyos fegyelem és soha nem toladó, de mindig éber figyelem kíséri. Viszont nem szabad elfelejteni, hogy a tanuló vagy már dolgozó fiatal leánynak szükség van napfényre, szabad mozgásra, kimozdulásra s munkája sokkal eredményesebb lesz, ha legalább egyszer egy héten teleszivja tüdejét friss levegővel, feloldódik vidámságban s gyönyörködik a természet szépségeiben.

Korunk szabadságot követel leányaink számára. Meg kell adnunk nekik, különben nem boldogulhatnak. De csak annak adhatjuk meg, aki öntudatosan, tiszta lélekkel tudja élvezni az élet örömeit. Az ilyen leány nem él vissza szülei bizalmával és szabadságából soha nem fejlődik szabadosság!

Súlyosabb gondot hordoz egy fiatalasszony, s vele együtt talán sok más is. Férje haretén van. Mielőtt elment, kérte feleségét: vigyázzon egészségére és ne hanyagolja el megszokott kirándulásaikat. Elmenetele előtt rendesen hatan keltek útra: két házaspár és két fiatalember; mindkettő a férjek gyermekkori barátja.

Az asszonyka néhány hónapig gondolni sem tudott arra, hogy ura távollétében a jól ismert helyeket járja. De a mult heti jó idő végre meghozta a vágyát, férje tábori-lapjai is sürgették. Telefonált hát a baráti házaspárnak, hogy velük tart. De a gyülekező helyen csak a két nőlen kirándulótársat talált. A házaspár gyermeke megbetegedett. Nem tudatták vele, mert mindenáron azt akarták, hogy végre kimozduljon szobarabságából.

A fiatalasszony mégsem ment el a régi barátokkal. Valami visszatartotta ettől. Ösztöne nem csalta meg. Úgynevezett barátnői másnap kárörvendve kérdezték, hogyan sikerült a hármas kirándulás? Már kinyomozták, hogy a házaspár nem mehetett velük. Azonnal készek voltak gyanujukkal bemoeskolni barátnőjüket, akit eddig mézes mosollyal, résztvevő szavakkal vigasztalgtak.

Az asszonyt megzavarta ez a változás. Körülfonta a rágalom. Hiába bizonyígtatta, hogy nem ment el — nem hitték. Biztatták, hogy valja csak be nyugodtan, nem kell azért szégyenkeznie. De az egyik már meg kérdezte: melyik férfi kedvéért ment el, ki kísérte házáig? S a fiatal asszony érezte, hogy háló szorul körülötte egyre szorosabbra. Azt hiszi: ebből kiszabadulnia már nem is lehet.

Pedig lehet. Szerencsére itt élnek férje szülei. Menjen el hozzájuk s mondja el nekik az egész történetet. Ne várja meg, míg idegenektől hallják a gyanúsítást, mellyel gonosz lelkek a legártatlanabb lényeket is be akarják sározni.

Írja meg az esetet urának is. Lehet, nem érik utól sorai őt a mostani forró napokban, de meg kell próbálnia. Ugyanis azzal számolnia kell, hogy egymást fogják érni a leskelődő barátnők édeskes hírei. Ártatlanul ismételtetik majd a rágalmat. Bizonyítani ugyan soha nem tudják, de a rágalom ilyen távolságon át is könnyen megtalálja az utat a kiszemelt áldozat szívébe.

Nyugalmas és meghitt volt az életük. Vigyázni kell, meg ne bontsák ezt mások. Legjobb megszakítani az ilyen barátnőkkel a kapcsolatokat. A háború sok magasztos asszonyi feladatot hozott. Háztartásán kívül is el kell foglalnia magát. Most szervezik a csücs-önegyesületek az önkéntes női honvédelmi munkát. Ha jelentkezik, felületes barátnői oda bizonyosan nem követik. Viszont éppen ez a munka állandó hidat épít a haretérre. Mindent azzal a gondolattal végezhet, hogy küzdő hőseinknek segít és férjéért is dolgozik.

A kirándulásokról pedig csak azért se mondjon le. Csatlakozzék a házaspárhoz. Ne törődjön a suttogókkal. Csak arra vigyázzon, hogy férje szülei ismerjék minden lépését. Helyezze magát oltalmukba s imádságos és munkás étellel várja haza az urát.

Nőkrol a nőknek

Irja:

HATTYASY KATALIN

ELRETTENTŐ

az a néhány rajz, amit legutóbbi körutunk során elének tettek az egyik divatszalonban. Tombol a nyár s éppen ezért a sok emprimé, organdi, batizsi és más szellős toalett mellett már titokban készülnek az ősze. Ha hinni lehet szemünknek, bokáig érő, szűk szoknyát láttunk utcai viseletre azon a néhány őszi rajzon, amely már elkészült. A kiszélesített csipő így még jobban érvényre jut, pedig tavaszra és nyárra nem fogadták el hölgyeink. A pesti divatszalonok, most, hogy sajátmagukra vannak utalva s nem hozhatnak be külföldi modelleket, nem dolgozhatnak párizsi ötletek nyomán, időnként túlságosan is kitesznek magukért, ami az eredetiséget illeti. Ilyen ez az őszi hosszú szoknya is. Tény, hogy nőies a figura benne, ma már azonban „nőies” alatt is mást értünk, mint az első világháború idején. No de a rövid szoknya kedvelőit megvigasztalhatjuk: külföldön van már olyan rendezet, amely a háború idejére megtiltja a sok anyagot igénylő hosszú szoknyák viseletét.

Inkább foglalkozunk azzal, ami most a divat s amit a következő hónapokban viselhetünk. Sok kis kabátot látunk, derékig érőt, bő, ráncosat, vagy csipőig érő testhezsimulót. Ezeket a kis kabátokat empriméhez, angol ruhához, santungszoknyához lehet viselni. Nagyon ki tudjuk használni, ha csináltatunk ruhatárunk kiegészítésére ilyesmit. Láttunk néhány fehér szövethől

Emprimé estélyi ruha barna taftkabáttal, amelyet régi ezüstgombok díszítenek

készült, térdigérő, szűk fehér kabátot is, hátul pánttal, de talán a legérdekesebb nyári kabát mégis az volt, amit az egyik divatos öltözködéséről híres dáma viselt a napokban: hálóanyagból hosszú kabát, angol fazonban, a kihajtott, a keskeny kézelők és a hátsó pánt cellofánból készült. A piros cellofándísz igen jól hatott a naturszínű hálóanyagban, amelyen keresztüllátzott a tarka empriméanyag.

Ujabb empriméözön zúdult a boltokra. A szokatlannul nagy hévvel megindult vásárlás kimerítette a rak-tárakat s ezért újabb, frissebb „utánnymások” készültek. Ezek közül érdekes az állatkertminta, amelyben minden egzotikus állat megtalálható, a flörtminta, amelyen strandpárok, sárpárok, táncospárok flörtölnek egymással, a szíveminta és a horogminta.

Fehér santung rakottszoknya, fehér ingblúzzal és piros övvel

Evezéshez, vitorlázáshoz fehér kötött pullover, fehér vászon rövid és hosszú nadrág
(Bolya Lenke rajza)

UTAZÁSHOZ

legtöbb nő vagy túlkeveset, vagy túlsokat visz magával. Összeállítottunk olyan közep-terjedelmű garderobot, amelyben minden megvan s még sincs semmi fölösleges.

Vízparti nyaraláshoz: Szövetkosztüm, santungkosztüm, öt blúzzal. Két selyem empriméruha, rövid, egy hosszú, egy vászonemprimé, egy kartonemprimé. Egy hosszú kabát vékony szövetből. A hosszú ruhához rövid taftkabát, vagy rókakabát. Rengeteg harisnya annak, aki nem jár zokniban, vagy harisnya nélkül. Egyébként néhány zokni, szandálcipő. Vitorlázáshoz, hűvösebb napokra hosszú flannelnadrág és pullover. Fehérneműből sohasém elég. Fürdőruha, short ebédeléshez, esetleg külön „légfürdő-ruha”, kis szoknyával, amelyet napozáskor legombolhatunk. Szedjük elő téli nagy muszlinzsebkendőinket, vagy sálunkat, amelyet ez alkalommal a fejünkre teszünk, lekötjük vele hajunkat, szereljük fel magunkat jó strandtáskával és már kész is van a nyaralási garderober, feltéve, hogy neccesszerűnkől az olajosüveget nem felejtettük ki.

Hegyvidéki nyaraláshoz: Elsősorban fontos a nadrágszoknya, amely szövetből készüljön s lehet könnyebb fajta is belőle, angolvászonból, vagy plisszirozott kretonból. Szövetkosztüm, pulloverekkel. Sálak. Hosszú, melegebb kabát. Két-három egyszerű angol ruha. Szöges cipő. Vikendtáska étkezőfelszereléssel, termosz a hegyekben való hosszabb ideig tartó kalandozáshoz. Hátizsák. Hajlekötő sál. Könnyű blúzok a kosztümhöz és nadrágszoknyához. Sok fehérnemű.

Vidékiek budapesti nyaralása sem ritkaság. Legtöbbször elkövetik azt a hibát, hogy felesleges dolgokat hoznak és a szükségesekeket otthonhagyják. Talán nem érdektelen, ha néhány részletkérdésre felhívjuk Pestre készülő vendégeink figyelmét: Uticipőnket hagyjuk otthon s kényelmesben jöjjünk. Szappan nincs, mosni nem lehet, tehát rengeteg fehérneműt hozunk. Ruhából keveset. Elég egy santungkosztüm, két angol ruha emprimé, vászon, kartonparaszt-szoknya s a kosztümhöz való blúz, de ebből is jó legalább kettő-három. Esernyő vékony szövetkabát, vagy esőkabát.

0Z

tűlsokat
közép-
minden
es.
osztüm,
selyem
egy vá-
é. Egy
hosszú
kakabát.
nem jár
nyébként
ázáshoz,
drág és
lég. Für-
g külön
amelyet
ljük elő
vagy sa-
fejünkre
szereljük
nár kész
ve, hogy
em felej-
ban fon-
zövetből
s belőle,
kretón-
Sálak.
om egy-
endtáska
gyekben
ozáshoz.
blúzok a
ok fehér-
m ritka-
a hibát,
a szük-
m érdek-
felhívjuk
né: Uj
elmesbet
m lehet,
k. Rubá-
ttüm, két
nparaszt-
blúz, de
Esernyő
át.

Falusi dobszóval hirdetett Mozart—Bartók-hangverseny Sárospatakon

Szombat délután váratlan hírt közölt a patakiakkal és a környező falukkal a kisbíró. Adóvégrehajtást is tehetett volna közhírré, de ehelyett most a szombati dobolásra amúgyis felajzott füleknél olyan neveket kiáljtott ki, mint Mozart, Bartók, Kodály, Debussy: ezeknek a művei kerülnek előadásra a Kollégiumban vasárnap délután.

No, voltak is elegen. Eljöttek annyian, mintha kalákára vonulnának fel: ez volt a III. Néphangverseny, amelyet már a kassai rádió is közvetített. Három évvel ezelőtt az ösprotész-isten-tiszteletek áhitatával énekelték el az „Erdő, erdő, erdő, maroszzéki kerek erdő“ kezdetű népdalt, most a „Megöltek egy legényt hatvan forintjáért“ jött sorra az ősi magyar dalkincs legszebb számai, amelyeket a századok homályából Bartók—Kodály és tanítványaik bányásztak ki. De nemcsak ezt az ősi dalkincset származtatták vissza a néphez, hanem bemutatták azokat a klasszikus külföldi nagyszerzőket, akik a műveikben kifejezett emberi tartalom révén a magyar néphez is szólnak. Az előző két néphangverseny Sibelius, Merikantót, Lisztet, Beethovent ismertette, ugyanúgy most is a szokásos magyar műsoron kívül bemutatták a nagy modern francia zeneszerzőt, Debussyt, a régi olaszok közül az elragadó Pergolesit, a németek közül a játékoskedvű, tündéri Mozartot és most először francia népi énekeket is. A hegedű- és zongoraszámokat a Kollégium kitűnő, modern zenetanára, Szabó Ernő és felesége adta elő, a népi kóruso-

kat a gimnáziumi énekkar énekelt: harminc kis nyírtkobakú gyerek, akiknél a tiszta testi külső, ép és szép fizikumuk egészen egy a tiszta lelkükkel. Tiszta lélekkel és édes torokkal énekelt nekik Török Erzsébet is. A tömör és súlyos népballadák és tréfás dalok egészen egyéni hangszerelésével, dramatikusan előadásával nyerte meg a patakiakat, amikhez Raics István — mint a hangok világában végkép elmélyedt ember — segítette hozzá tehetséges zongorakiséretével. Orsolya Erzsébet elmélyült szavallatát rendkívüli tetszéssel honorálták: az ország első magánszínházának ez a kvalitásos művésze ki is tett magáért. Az egészet Képes Géza kis bevezetése bátor hangon és megindultan foglalta tökéletes konstrukcióba.

A sárospataki nép személyes ismeret-séget kötött ezen a „néphangversenyen“ régi magával és a magasrendű klasszikusokkal. Ártatlan szívvel tette, szeretetreméltó férfikedéllyel, az életkedv fel-séges nyugalomával: ez a népköltészet forrása.

PIPI, NE TELEFONÁLJ!

Irta: KINIZSI ANDOR

A telefon közszükségleti cikk.

Nekem is szükségem van rá, neked is, neki is, mégsem tudjuk használni, mert ők állandóan lefoglalják. Az aranyos hölgyek.

— Miíiii?! — hördülhet fel erre háromszázezer nő vészajtósnak. — Nemcsak a botnak, hanem a vonalnak is két vége van. Nos, a túlsó oldalon beszélő egyed is hibás. És kikkel beszélgetünk mi legtöbbit? A fecsegő, szószátyár férfiakkal!

— Vagy egy másik hölgyel — felelhetném rá, de nem teszem, mert a világot sem óhajtom magamra zúdítani a nők haragját. Csak állok és várok és nem tudok szólni — mint a nóta mondja, a fiúkat ugyanis hölgy tartja megszállva, majd nem az összes kagylókat ők tartják kézben és ha férfiakkal csevegnek is? Tehetünk mi arról? Tehetlenségünkben a kagylót sem merjük letenni, hiszen újra eseng a kis fekete készülék s jelentkezik az újabb Mancsi, Olga vagy Ica.

— Ót perenél tovább ne telefonáljunk! — fenyeget zordonan a telefonközpont felhívása, ám Miculi nem nézi az órát s ezert tévedésből ötven percig beszél őt helyett. És helyettem is, mert istók ucse, eme röpkén elfutó órácska alatt alig nyithattam ki a számát.

Nagyságos Telefonközpont! Bajos Telefonoskisasszonyok! Igen tisztelt Kágy-lók! Én ártatlan vagyok. Nem én vagyok annyira hü és ragaszkodó hozzátok, hanem Pipike, aki minden jelentősebb társadalmi, film- vagy színházi eseményről tüstént kikéri véleményemet.

Most például tele vagyok elintézni-valóval, körülöttem lázasan folyik a szerkesztőségi munka, mindenki dolgozik, ám berrint kettőt a készülék és fel kell venni a kagylót, valamint a harcot Pipikével:

— Halló, itt kiszthand, kézesők.

— Maga az? Jónapot, Pubi, nahát, nem is hittem volna, hogy még él, ezer éve nem láttam, miért nem jelentkezett, hol élt eddig, nem szép, hogy ennyire elhanyagol engem. Hallóóó!

— Boesánat — makogom, — tömөntelen munkám volt s különben is a mult héten maguknál vacsoráztam, de utána nem tudtam beszélgetni magával, Pipike, mert folyton telefonált.

Pipi édesen kacag:

— Ugyan már, menjen. Az a kilenc kis röpke csevely nem számít. Elvégre meg kell tárgyalnom egyet s mászt a barátommal. Az ember nem él a közép-korban, muszáj fenntartani a társadalmi

érintkezést. Maga viszont megígerte, hogy beszámol a Kocsi Színház legújabb tavaszi operettjéről, a „Kék a kökény; rececé”-ről, milyen, érdemes-e megnézni, de hiába várom a telefonját, maga hallgat, nem nyilatkozik s egyáltalán nem akar törödni velem.

— Dehogya is — nyögöm kétségbeesetten, mert kedves szobatársam, Marci már szemrehányóan néz rám, hogy zavarom a beszélgetéssel. — Három mondatban elmondom magának ezt az operettet, amely...

— Látja, ez szép, hogy megpróbál egyszer tömören beszélni — esilingel újfent Pipi hangja. — Az írók a regényeikben legyenek bőbeszédűek, ott megtehetik, az életben azonban hagyjanak egy kis teret a szegény nőknek is, akik sokszor ki sem tudjuk nyitni a száukat maguk miatt. Ne nevéssen, ez így van: nem érünk rá! Folyton öltözködni kell, szabónőhöz, fodrászhoz járni, a fél életemet ondolálással töltöm el, borzalmas, hogy mit szenvedünk, maguk meg kétszer végigfésűlik a hajukat és kész. Ha volna valamelyes szabadidőm és a telefon nem figyelne, akkor kifejteném a nők és férfiak egyenjogúságának a kérdését, ami nem lenne magukra kedvező, annyit elárulhatok. Sajnos, rettentően kell sietnem, mert hat órára hivatalos vagyok egy unalmas koktélpartista Luc-kóékhoz, van magának fogalma arról, hogy milyen hiábavaló időtöltés lesz ez?

— Boesánat, öt perc mulva hat óra — rebegelem, — akkor én...

— Halló! Már szöknü akar? Mondtam, hogy csak néhány percet adhatok magának, Pubi és ezt sem bírja ki? Hiszen még nem mondtott semmit az operettéről, pedig szívszorogva várom, hogy beszéljen.

— Eppen bele akartam fogni — nyögöm, de nem jutok tovább, Pipi tudniillik ismét csevegni kezd, miközben Marci esikorogva sügta fülembe:

— Öregem, szállj le már arról a vacak telefonról, ökvetlenül fel kell hívnom a rendőrséget. Hallod? Ugyis marhaságot beszélsz.

— Jól van, no, még te is idegesítesz? — sügom vissza vesztetemre. A vonal túlsó felén észrevették és azonnal lecsap rám a islány:

— Hallja, kivel flörtöl ott a messze síkon távolban? Ahelyett, hogy végre lereferálná azt az izét, még magánbeszélgetéseket is lebonyolít a fülem mögött? Ezek maguk, híres férfiak, akik

kitalálták rólunk, hogy szeleburdiak, esélesapok vagyunk! Hát maga akkor micsoda? Mondtam már, hogy nem érek rá és még ebből a csip-csup időből is elvesz? Kivel beszélt? Nő? Csinos?

— Nem, csupán az egyik kollégám, aki...

— Jópofa gyerek? Ez a fontos nálam, hogy használható legyen. Apropos, nem látta véletlenül Kücke Janesit? Én nem értem ezt a fiút, színét se mutatja, az hírlík róla, hogy valami szigorlatra készül, vagy efféle, hát hallott már ilyet?

— Hööö... — rebegem a kagylóba, mert kint a főszerkesztő kiáltozza a nevem, közben Marci komám dühös orosz-lánként jár körülöttem és lesi a telefon szabadulását. Buda lakosai anno dacumál nem várták ennyire a vár felszabadítását, mint ő, mint én, mint az egész szerkesztőség, de hát nem lehet, nem lehet! Mindössze ennyit hóbötölhetek. — Nem késik el Luckóéktól? Pipike, már fél hét és...

Egy mondatot képtelen vagyok befejezni, ismét közbeszól:

— A, nem olyan veszélyes, nyolcnál előbb ügysem megyek el hozzájuk. Addig azonban rengeteg a dolgom, igazán nem haragudhatik, ha befejezem a beszélgetést. Én nem érek rá úgy, mint maguk, ma is hat kereskedést kellett végigszaglásnom és mégsem jutottam ahhoz az anyaghoz, ami kellett volna. Akkor pá, Isten vele, ne is tartson fel, már nincs időm, tudja maga, Pubi, hogy még nyole telefonot kell röptében lebonyolítanom?

— Keil a telefon, érted?!! — sikoltja szobánk sarkából Marci, ugrásra készen, de intek neki, hogy már csak két mondat és kész vagyok, elvégre ellenőrzik a készüléket és kikapcsolhatják Pipiket, ami nem lenne ugyan túlságosan veszélyes, de esetleg a szerkesztőségünkét is, amit ne adjon Isten!

— Halló, Pipike drága, akkor kezét esököloom — mondom gyorsan. — Még csak annyit, hogy a „Kék a kékény recece” e. operett...

A kislány már megint: — Ja persze, hiszen maga megígérte, hogy beszámol róla és látja, idáig egy szót sem szólt, folyton másról beszélt. No mindegy, azt hallottam a darabról, hogy remek s ha maga is dícséri, akkor rendben van, mert már van jegyünk szombatira. Megnézzük, ne féljen! A maga véleményére mindig sokat adok, nagyon köszönöm, hogy most is megnyugtalt, legalább a papinál hivatkozhatom a kritikájára, ő tudniillik nem igen akart elengedni, de ha tanácsolja, Pubi, akkor szüret!

— Te gyilkos, most megöllek!! — rikoltja hörögve Marci, mire én egy elszánt mozdulattal lecsapom a kagylót.

Délibáb

IGEN FONTOS A GONDOS BŐRÁPOLÁS

Tisztábbá, szebbé, bársonyosabba válhatik a szürke, durva arebőr is gondos bőrápolás után. E célra ajánlatos a fehér, nem zsíros Tokalon-krém alkalmazása, mert hatásos tonizáló és regeneráló elemeket tartalmaz. Mlle C... ezt írja: „A Tokalon-krémet csak néhány napja használom, de máris nagyon meg vagyok lepve, hogy mennyivel üdőbb, tisztább, szebb az arebőröm.” Visszakapja pénzét, ha az utasítás szerinti használat nem hozná meg a joggal várható eredményt.

Vége, nincs tovább. Kimerülten sóhajtok fel, elvégre nagy munka volt végighallgatni Pipike csergedező közleményeit. Ebben a pillanatban kivágódik az ajtó és beront a főszerkesztő:

— Mi van magával, fiam? Már fél-órája kajtatom, kiabálok maga után s aztán kiderül, hogy itt ül! Miért nem jön, talán megbutult?

— Igenis, kérem — rebegem sóhajtván. — Miiii? Micsoda?!

— Megbutultam, megbolondultam, főszerkesztő uram.

— Hát mi történt magával? — néz rám gyanakodva a főszerkesztő, mire elhalón még csak ennyit nyögdéceslek:

— Pipike telefonált...

Operaénekesek látogatása bábkollégáiknál

Máthé Jolán és Udvardy Tibor a Nemzeti Bábszínháték operaelőadásán

Gyakran megtörténik, hogy az egy szerepkörben működő művészek ellátogatnak egymás színházába. A drámai színész valamelyik szabad estéjén megnézi a másik műintézetben szereplő drámai hőst, a primadonna levizitel az ellenprimadonnánál. Ehhez hasonló látoga-

— Hű, de izgalmas egy bábszínházi előadás a kulisszák mögött

Máthé Jolán flörtje az egyik bábu-sztárral

tást bonyolított le a napokban Máthé Jolán és Udvardy Tibor, az Operaház két fiatal tagja. A kiváló művészek fából faragott kollégáikat tekintették meg a zseniális Rév István bábszínházának egyik operaelőadásán.

Pergolesi „Urhatrám szolgáltató”-jának esipkefinom melódiája és Haydn világhírű „Patikus”-a nem voltak újak a két művész számára. Annál jobban élvezték azonban a babák játékát és az előadást. Annyira átengedték magukat annak az optikai csalódásnak, amely ezen a nézőtérben mindenkét hatalmába kerít és amelyben éppen a miniatűr színház művészete rejlik hogy kis idő múlva Máthé Jolán halkán így szólt Udvardyhoz:

— Annak az egyik babának különösen jó a szövegkiejtése!...

Szünetben Rév mester a kulisszák mögé is bevezette a kedves vendégeket. Itt tudták csak meg, hogy a bábuk, a díszletek és a kellékek, amelyek a színpadon valósággal megnőnek, igazán milyen aprók. Arra is csak itt jöttek rá, hogy a bábukat külön játékmesterek igazgatják, a prózai szöveget színészek mondják, az énekrészeket pedig ismét mások éneklik: az „Ars Nova” énekegyüttes fiatal művészei. Egy pillanatra talán Máthé Jolán és Udvardy Tibor is elgondolkozott, nem volna-e kényelmesebb az Operában is ehhez hasonló rendszert bevezetni. De aztán elvetették az indítványt. Az operaénekesek ma már rendszerint tehetségben is, népszerűségben is vetekednek a színészekkel...

Az előadás folyamán még egy kedves epizód történt. A közönség körében sokan nem értették, miért éneklí a „Patikus”-ban a férfi Volpino szerepét — nő. Ezt egyesek félhangon meg is kérdezték egymástól. Udvardy erre hátrafordult és megmagyarázta:

— Mert Haydn Volpino szerepét mezzoszopránra írta!

Most ismerte csak meg a közönség a két kiváló operaénekest. Előadás után alig győzték a sok autogrammot osztogatni! Eppen csak sietve gratuláltak Rév Istvánnak, a bábszínház atyjának, Sólyom Károly karnagynak, az „Ars Nova”-együttes tehetséges tagjainak és a színészeknek. Azután gyorsan megszöktek az autogrammkérők ostromából...

Ifj. K. Gy.

A vendégek gratulálnak a bábszínház művészi vezetőinek (Kovács-képek)

Udvardy Tibor és Máthé Jolán a kulisszák mögött

A Színelei Társaság fiataljai

Minden évben a nyár elején „Tavaszi Szalon” címmel felsorakozik a magyar művészet legfiatalabb nemzedéke. Kezdek, kísérletezők és tájékozódók művei kerülnek bemutatásra, tanítványok és önálló tehetségek igyekeznek reményt kelteni képzőművészetünk jövőjét illetően. A főiskolát még alig hagyta el a kiállítók nagyrésze, a kötelező leckét éppen hogy megtanulták, a munkáról

Tóth Menyhért: „Majorság”

Fazekas Sándor: „Kerti figura”

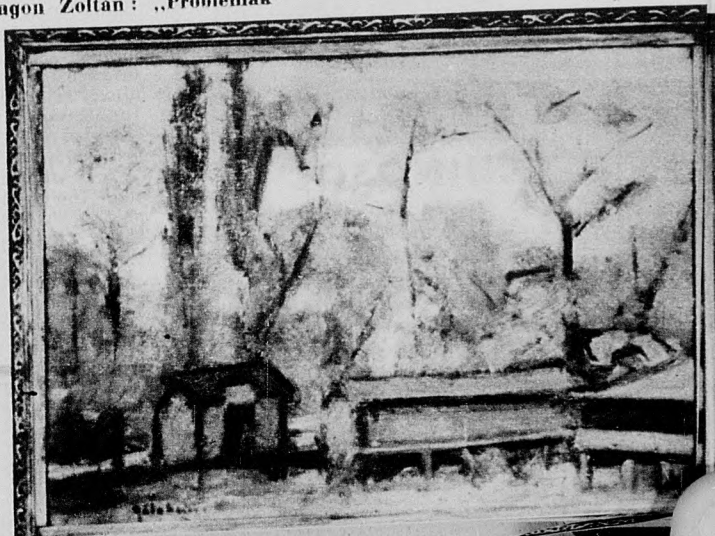
Dragon Zoltán: „Problémák”

Szőnyi, Bernáth, Aba-Novák, Rudnay között ingadozik a kezdő festők modora, a szobrászok Medgyessy és Vilt nyomába szegődtek; inkább csak változatokkal próbálkoznak semmint helytálló eredetiséggel. A festőség és figurális szerkesztés feladatait gyakorolják nagyrészt, plasztikában az anyagszerűség elveit alkalmazzák, a kifejezés és ábrázolás műfaji határait keresgélik, az alkotás bonyolult és veszélyes élményétől általában tartózkodnak. E tekintetben az ideai tárlat eredménytelenebb az előzőknél, figyelemreméltó és értékes újdonságokat teljesen nélkülöz az anyag. Tóth Menyhért egyetlen kiállított képe nem cáfolja az általánosítást, hiszen ő se kor, se jelentőség szerint nem tartozik ehhez a sereg-szemléhez, sajátos stílusa, jellegzetes egyénisége külön fejezetet tölt be pályatársai között.

Pög.

és a szándékokról már is részletes tájékoztatást nyújtanak. Engedelmes és higgadt ifjúság vonul föl ezekkel, törekvései alkalmazkodnak az elődök magatartásához. Egyelőre még azzal vesződik, hogy mestereinek az örökségéhez méltó legyen. Az új utaktól visszatartja e fiatalokat józan önismeretük és okos óvatosságuk; a méltó utódok szerepe is elég gondot okoz nekik.

Gábor Marianne: „Héviz”

A FRANCIA ORGONA

Írta: AMON ÁGNES

Azon a napon csodálatosan vidámnak és könnyűnek érezte magát. Már a felébredéssel kezdődött. Mikor felnyitotta a szemét, mosolyognia kellett, maga se tudta miért.

— Ma jó napom van — ujjongott benne a fölszabadult öröm. Régen, nagyon régen nem érezte már ilyen kitűnően magát. Egy pillanat alatt ezerféle terv rajzolt végig az agyán. Kimegy a szigetre, vagy tesz egy hosszabb kirándulást valahol a város környékén.

Aztán kissé elkomorodott. Eszébe jutott, hogy már csaknem évek óta megszakitott minden összeköttetést barátaival és barát-nőivel. Akkor volt az, mikor sajátmagához kíméletlenül, kerülő utakon megtudta az igazat, hogy menthetetlen. Még pár év, az is csak akkor, ha nyugodtan él, aztán az amire nem is szeretett gondolni.

Ismerősei elől elrejtőzött, hogy ne lássák aminek képtelen volt pusztító munkáját meggátolni: A hervadását.

Néhány év előtt még híres szépség volt, akinek versengtek a kegyeiért. Büszke volt. Nem akarta egykor megcsodált testén a szá-nakozó pillantásokat érezni.

Ma mintha nagyon messze volna mindez. Jókedvű és friss! Dúdolvá öltözködött. Már csaknem elkészült, mikor jókedvű ötlete támadt. Sietve vetette le egyszerű angol kosztimját, majd szélesen kitérte a gardrob szekrény ajtaját s a selymek és zszorsették illatos tömkelegében fürge ujjak-kal kutatni kezdett.

Mikor elkészült, meglegedetten szemlélte magát a tükörben. Egy perc lehunyt a szemét. Szájára felröppent egy réges-régen elfelejtett mosoly, aztán megindult, könnye-dén és kíváncsian, hogy találkozzon azzal a

férfival, akit ma, életének ezen a talán utolsó szép napján útjába küld a nagy Véletlen.

De mikor kilépett a csendes uritucái házá-nak nehéz tölgyfakapuján, már legszíve-sebben visszafordult volna. Hirtelen gyáva lett. Ijesztően döbbsent bele a szívébe, hogy lévedett, nem úgy néz ki, ahogy felvilla-nyozott lelkiállapotában az imént látt magát.

A Kapisztrán templom előtt még habozott egy keveset. Talán ez lenne a legjobb, be-menekülni ebbe a hűvös, homályos tem-plomba, a ragyogóra fényesített ágyúgolyó-s a szelidtekintetű szentek társaságába. De aztán mégis úgy döntött, hogy sétálni. A Bátyásástány, kivéve a gesztenyeszék-ilyenkor majdnem néptelen. Kikeresi a leg-elhagyatottabb helyet, aztán ha meglege- a boldonságot, hazamegy.

A pirosasbarna lombok alatt fehér és dábiák ájuldoztak, vérvörös szirmú kál-harsogták utolsó szerelmüket a má- virágagyak tetején. Szelid fátyolkák rí-lóztak a kerítések mellett s apró kerek-tányércáikat kinyujtották a bársony-biszkuszkok.

Itt már szabadabban lélekzett. Leo-róla az előbbi rossz érzés megbénító köte-Már szívből tudott örülni, a színes me-lepetéseknek, melyeket az egyes fordul-élé tártak.

Az út most egy darabon lefelé vezetel. Szaladni kezdett. A könnyű mályvaszín-ruha fodrai, mint jókedvű kis félhők rö-ködtek körülötte. Az ajka felnyílt, ahogy kapkodva szedte a levegőt, arcán felszökött a felhevült vér meleg pirja és átsugárzott a festéken, meleggő és teljessé varázsolva a szépség harmóniáját, nagy fátyolostekintetű világos szemei körül.

És akkor, abban a pillanatban találkozott vele: Akiért ezt rögtön megállapította, érde-mes volt felvenni még egyszer ezt a mályva-színű ruhát.

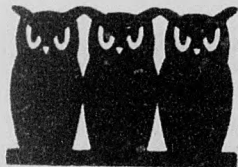
A sötéttekintetű férfiszemekben annyira őszinte volt a csodálkozó felvillanás, hogy minden gátlása feloldódott. A mozdulat, ahogy a cigarettát tartó férfikéz szinte ön-tudatlanul felemelkedett a szív magasságáig, annyira szép és szinte ősi volt, hogy leg-szívesebben leborult volna eléje megköszöni.

A beszélgetés kettejük között gyorsan s magátólértetődően indult meg.

— Szép szeme van — mondta a férfi s a-ajkán kibuggyant telten és forrón a nevetés s érzékeny csapódott végig lányos alakján, melynek most csodálkozva figyelte hirtelen átalakulását.

Hát ez is lehet? Soha nem figyelt eddig a mozdulataira s most örömmel érezte, milyen lágyan, könnyedén ringatózik a teste kissé asszonyos puhasággal a férfi mellett.

Az nézte a szaporán lépő apró kis cipőket.

CHINOSOL

öblítő tabletták a napi szája-po-láshoz. Kellemes formája a fer-tőzés elleni védekezésnek nátha-láznál vagy más meghűléses betegségnél. Fertőtleníti, nem illatosított. Kapható gyógyszer-tárakban, drogériákban.

— Szép lába van és milyen kicsi! — folytatta a bókolást, mely most többet jelentett érezte, számára, mint a napfény és a levegő.

Már összesímulva mentek. Egyik se kérdezte a másiktól, kicsoda.

Egy virágokkal borított villa előtt a férfi megállította. — Csak mi hiányzunk ide — mondta lassan, aztán magához vonta a kezét és megcsókolta.

Boldog remegés futott végig a testén. Mintha maga is egy nagy színes bársonyos virágkehelyé vált volna, olyan mohón itta magába a verőfényes szavak erejét.

A férfi a szemébe nézett és ő érezte, hogy a szeme ragyogó lesz és fényes, magához ölelte a testét s ő az ölelés alatt érezte az élet lüktető, mámoros erejét vibrálni a tagjaiban.

Mintha egy titokzatos hangszerré vált volna, mely a mester érintésétől csodálatos elődiaktól lett zengővé.

A szeméit beharmatozták a könnyek. Valami nagyon szépet szerett volna mondani a pillanatban. Megköszönni a férfinak, hogy jött, hogy reávarázsolta a szerelemnek a csodálatos szédületkötését, amely a kezétől beteljesületlen maradt volna számára élet.

Maga se tudta mit tesz, mikor megcsókolta a férfi kezét. A diadalmas életet, az erőt, a hűlyeséget csókolta hálásan abban a percében. A mélyszépség zavar lett utána urrá mind a körülöttük.

Akkor vette észre, hogy egy föléjük hajló virágos fa alatt állnak. Csodálkozva kiáltott fel. Hiszen ez valóságos csoda! Orgona a szél. — És nevetve fordult a férfi felé, úgy folytatta. — Mintha csak tavasz lenne. Most felébredt a férfi is.

— Nem orgona — szögezte le józan tárgyilagossággal, csak hasonlított rá, ezt is orgonának hívják: franciaorgonának.

Széles, ábrándos ívben lendítette fel a karját és úgy folytatta:

— Az orgona, az más. Sokkal illatosabb, szebb, tömöttebb, olyan mint egy édes szemérmes fiatal lány, csupa szépség, egészség és illatos, mint... mint... te.

— Ez az őszi orgona olyan, mint a beteg, hervadó asszonyok. Megesalják a szemet, magukra hazudják az illuziót. Tavasz szépséget ígérnek és hervadt, bágyadt, csaloika pompáival hintik be csak az utat. Pár nap alatt az egész silány virágzásnak vége. Jönnek az őszi esők, végigpaskolják a ritka leveleket s lehullanak a rövidéletű virágok. Mért szomorodott el?... Csak nem sajnálják őket?...

A csodálatos ragyogás kialudt. Mintha megütötték volna, görnyedt meg a férfi diadalmas nevetése alatt:

— Az orgona az más!...

Sietve, mintha kergetné valami, megindult visszafelé.

Megrezzent, mikor a férfi békítően nyújtott felé egy halvány virágot, lilát, gyorsan hervadót.

Déliabát

Lakás felosztás

miatt eladásra kerülnek az alant felsorolt tárgyak. Megtekinthetők 8—6-ig Márton-hegyi-út 38. sz. alatt a házfelügyelőnél. Elérhető a Déliavasúttól 59-es villamoson. A Vas Gereben-utcánál („Bélakert”) kell leszállni. Innen 10 percnnyire van a villa.

- 1 drb. írógépasztal, amelyben dossiék helyezhetők el.
- 1 nagy könyvszekrény. Több száz könyv, sorozatos művek, lexikon, történelem stb.
- 1 ebédőasztal.
- 1 nagy konyhaasztal.
- 1 előszoba fogadóasztal fadaragvánnyal.
- 1 gömbölyű kis asztal márványlappal.
- 1 két részes kihúzható zsúrasztal.
- 1 antik kárpitozott kanapé.
- 1 komplett hálószoba elefántesont berakással.
- 1 nagy bronzesillár kaszinók, társaskörök, vagy nagy szalon részére.
- 1 kisebb bronzesillár.
- 1 amerikai bőrönd.
- 1 antik 4 főre szmizette.
- 1 24 személyes díszes evőeszköztartó kis szekrény.
- 1 telefonasztalka.
- 1 elektromos víztároló 75 liter irtartalommal.
- 1 pfeiler.
- 1 komplett szalonberendezés 8 darabból: 1 kanapé, 1 vitrin, 4 fotel, 2 puff, rendkívül elegáns és finom kivitel. Festmények.
- 1 falióra. 1 Rádió.
- 1 szenesláda. Vasúgyak.

— Bocsásson meg, nem tudtam... Csak nem a kedvenc virága?... — Folytatta félszegen és ügyetlenül.

Megrázta a fejét, aztán a virágra nézett mely most hervadó fürtjével csakugyan a megtevesztésig hasonlított a tavasz és a szerelem májusi virágához.

Minden eszébe jutott. Az orvosságok, amiket, ha hazaér, be fog venni, a hidegvizes borogatások, az altató. A testében már alattomosan ébredni érezte a kinokat. Az arca, mint valami merev lárvát tűrte a festéket.

— Nem, nem volt a kedvenc virágom, de ezután az lesz, — mondta bágyadtan mosolyogva és félrefordította a fejét, mert érezte, hogy a szája körül újra kirajzolódik két fájdalmas vonás.

— Kérem ne kíséren el! — folytatta most már hidegen. Nem vagyok szabad, erőltette tovább a hideg hangot, de a szavai furesa meghatottságba csuklottak.

Megrázta a vállát és idegesen felkacagott. Kicsit gúnyosan, kicsit fájdalmasan, kicsit szerelmesen:

— Látja... Én is... ilyen vagyok! Rámutatott a hervadt virágra és a kacagó hangokra, mint valami végtelenül finom fátýol símult rá, a mindent feloldó könny:

— Az orgona az más...

A DÉLIBÁB HUMORA

A PECHES BUVÉSZ

— A kutyafáját, vajjon
hová tettem a kapukuleso-
mat? (Illustrierte Blatt)

Igaz?

— Nemrég azt olvastam egy
statistikai kimutatásban, hogy
a mai időkben sokkal később
mennek férjhez a lányok, mint
azelőtt.

— Lehetséges. De gyak-
rabban...

Okos gyerek

Kovácsnak nem akart ta-
nulni a fia. Odaadta fűszeres
inasnak. Ott sem nagyon bol-
dolgultak vele. Az apa egy
nap kíméletlenül megszidja
az ifjút.

— Haszonlatlan fráter vagy.
Hat hónapja dolgozol a cég-
nél és mégsem tanultál eddig
semmit.

— Ezt azért nem lehet mon-
dani.

— Miért. Mit tanultál?

— Azt, hogy egy kiló az a
fűszeresnél kilencvenöt deka.

Remek

A fiatal vállalati titkár
ama szerencsések közé tarto-

zik, akinek fontos közgazda-
sági munkájára való lekin-
tetéssel egyelőre meghagyták autóján az E betűt. Minap érte
menl felesége a hivatalába és
együtt jöttek haza kocsin.
Az egyik saroknál az asszony
a kanyarodásnál jobbfelé, a
férji balfelé tartotta ki a kar-
ját. A sarki közlekedési rendőr
mérgesen lép hozzájuk.

— Mi az? Kegyedék talán
válni akarnak?

Remek gyógyszer

— Mondd, mi van szegény
kleptomániás fivéréddel? Úgy
hallom, kezelititek.

— Mégpedig nagyszerű ered-
ménytel. Meggyógyult.

— Mi volt a gyógyszer?

— Megnyerte a főnyere-
ményt.

Jogos kérdés

Ujgazdag úrhoz reggel be-
állít az inas.

— Nagyságos uram, egy
férji van kinn, aki nagyságod
meggazdagodásának körülmé-
nyeiről szeretne néhány szót
tudni.

Ujgazdag úr megborzong.

— Újságíró vagy detektív
az illető?

Ezek a nők

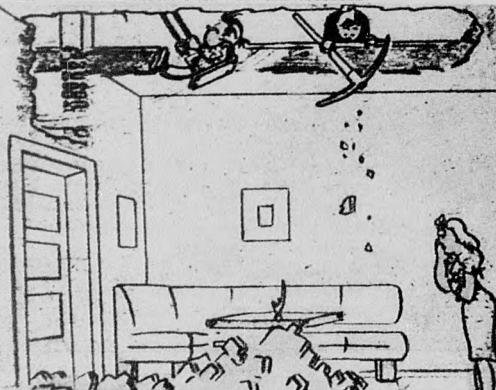
Férj: — Drágám, ezt a
kalapot vásárolt meg ma-
gadnak.

Feleség: — Csak nem örül-
tem meg, hogy olyan kalapot
legyek a fejemre, amelyet min-
denki hord.

Férj: — Akkor itt van ez
a másik.

Feleség: — Olyan örül-
tem vagyok, hogy olyan kalap-
ban járjak, amelyet senki se
visel.

KEDVES GYEREKEK

— Ne tessék haragudni, de ki kellett bontanunk a
falat, mert hosszú volt a hintakötél. (Il. Travasó)

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzo-
kat, fényképfelvételeket vissza
nem küldünk, meg nem örzünk,
azokért semmiféle felelősséget
nem vállalunk. Kérdésekre csak
a rovatban válaszolunk, levélben
még választélag beküldése ese-
tén sem adunk választ. Csak egy
kérdésre válaszolhatunk

Operatőrokatok — hallgatók!

Az egyetlen teljes magyar
Puccini-könyv rövidesen megje-
lenik. Írta: Falk Géza. A könyv-
höz Failoni Sergio írt magvas,
színes előszót. Sok kép, 231
kottapélda és külön magyar-
 vonatkozású Puccini-emlékek
gazdagítják a könyvet.

Hogyan készítsünk el zöld-
zélékeket és salátákat. Györfi.
Bengyel Sándor közellátási i-
niszter a vitaminkert akcióv-
párhuzamosan megvalósító,
a közellátás kísérleti konyhá-
ja is, melynek egyik legfontosab-
b célja az, hogy a háborús né-
élelmezés megávitása érde-
ben széles körben ismertté tegy-
e vitamindús tápanyagok helye-
elkészítési módjait. A Közelli-
tási Hivatal kísérleti konyhája
rövid néhány hetes működése
első eredményeképpen érdekes
kiadványt tett közzé, amelyben
a zöldfőzelékek felhasználását és
elkészítését ismerteti a korszerű
főzéstechnikai eljárások segítsé-
gével. A „Táplálkozunk helye-
sen” című sorozat kiadványaké-
ppen most jelent meg az
„Együnk zöldfőzeléket” című,
gyakorlati tanácsokat és utba-
igatásokat adó füzet, amely a
mai háborús világban nélkülöz-
hetetlen mindenki számára.

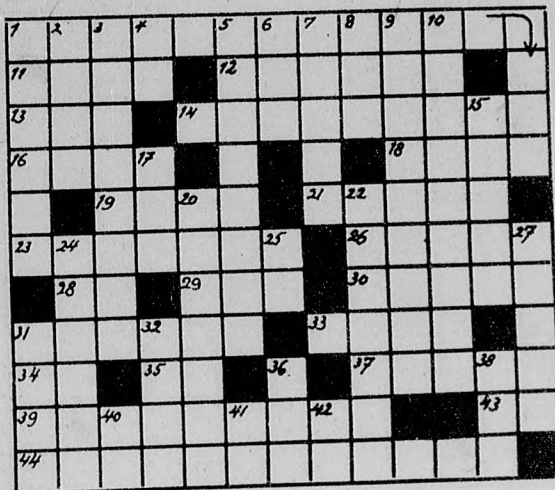
— Csépanyi, Latabár Kálmán
Aréna-út 17. sz. alatt lakik.
Bárczi Kató címe: Ferenc-
körút 12. — Bakfisi, Baiajthy
Andor még ma is vígan aratja
sikereit. — Nem közölhetők kézi-
ratok: „Táltos” Új utakra, Vers,
Tiszavirág, „Faun” Arany-
virág, Emlék, A fájdalom,
„Eloira 18” Lemondás, Vágyak,
Vitéz P. Imréné Uzsonna, Tört
szív stb. — Xenia, Pataky Jenő
címe: Budapest, VII., Murányi-
utca 21. — Hű olvasó, 1. Négy
közéiskolával. 2. A Színes-
kamaránál kell jelentkezni. —
Sz. K., Szabadka, Mindenki re-
sor kerül.

Felelős szerkesztő: Bibó Lajos
Szerkesztő: Dálósy János
Felelős kiadó: Patz Géza

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Nemrég bemutatott film címe (A nyíl irányával folytatva). 11. Nem erre. 12. 16. századbeli híres velencei híd. 13. Női becenév. 14. Német író, nagyszerű regényéből készült a film. 16. Sopron mellett ömlik a Rábába. (Ikva) 18. Puha. 19. I. I. N. F. 21. V-vel mérgecsigolyó. 23. Az alkáli elemek csoportjába tartozik. 26. A tűz terjedését megakadályozza. 28. Igekető. 29. Motorkerékpár-márka. 30. Építőanyag. 31. Ivóeszköz. 33. Nem azt. 34. Kőtőszó. 35. Nemes eleje és vége. 37. Alarm. 39. Alsófehérvármegyei város, kollégiumáról híres. 43. Orvos-tudor. 44. Népszerű színésznőnk.

Függőleges sorok: 1. A film férfi főszereplője. 2. Idegen férfinév. 3. Nehezedik, valahová törekszik — közhasználatú idegen szóval. 4. Vámos András. 5. Híres francia hazafutó per fővádlottja volt. 6. Vissza: Folyó spanyolul. 7. Észak európai rádióállomás. 8. Fordított erdélyi folyó. 9. Nem nyaralási (Névelóval). 10. Nagyon kívánta, ékezet híján. 15. Egyenlő, közismert idegen szóval (Végén felesleges L). 17. Idegen levegő. 20. Tagadás. 22. Tűzijátéknál használt töltés. 24. Forgalomba hozói. 25. Tehénhang. 27. Palesztinai hegység, Krisztus színteljesítésének helye. 31. A film női főszereplője. 32. Férjének anyja, a végén hiány-

zik egy S. 36. Így biztatja a kocsis a lovat. 38. D. D. A. 40. Vissza: A magnézium vegyjele. 41. Kettős mássalhangzó. 42. Mássalhangzó — kifejtve.

BETŰREJTVÉNYEK

1 ee ll ee ^{+y}	2 teg szerda	3 $\frac{K}{2} \quad \frac{V}{2}$
4 g R személynévadás	5 Könyörög 625	6 AMAZ

A múlt számban közölt kereszt-rejtvény helyes megfejtése

FALSTAFF ALAK
ODAÉRKEZIK NA
KAS I ÁRT TN
OSOME MORIC
SHAKESPEARE S
ENEN EBB BA
ER EB ÁRKOL
LEHOTAYÁRPÁD
TNOH RESÓ DUL
ÜDV IKNIN ALA
RIALTO TÉRKÉP

A 24. szám betűrejtvényeinek megfejtése

1. Feneketlen. — 2. Erőd kisház. — 3. Ellenfelek. — 4. Velence. — 5. Iró tinta. — 6. Hangos rádió.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 2 pengő 40 fillér, félévre 4 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-utca 12. Telefonszámaink: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal: 223-882. 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

„Forrás” Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest

Ha kiolvasta a DÉLIBÁB-ot, küldje ki a frontra harcoló katonáinknak
Továbbítja a Vöröskereszt
Budapest VIII. ker.,
Baross-utca
15

Marie Harell,
a „Bécsi melódiák” című
Léna-Bavaria-Wien-film
szép főszereplője

Magyarország, Budapest, 1928. évi. A Magyar Nemzeti Színház és a Magyar Filmgyártás Társaságának tulajdonsága. Minden jog fenntartva.

XV

A

és
de
sz
m
k
se
lu
v
d
g
p
h
a
h
k
le
s
k
é
v
h
s
n
a
h
r
n
k
r